

ان من اشعر حکمتہ

التمہ لکھ کر ان ایام فرخندہ فرجام میں یوان فصاحت ندیان بلاغت تو امان از تصانیف بار اساطیر
آفتاب لدولہ ہر ملک خواجہ ارشد علیخان ہاتھیں جگمگ فرخ آج سحر خیز قلوب و پیادہ شرفی سہمی

منظر عشق

کہ ارشد تلامذہ واقف غرہ مصر سپہر خنوری شک ظہوری انوری نکستہ سج نے نظیر
جناب خواجہ محمد زبیر صاحب لکھنوی تخلص بہ وزیر غفرانہ العتدیر سے ہیں۔
مطبع پیشی نوکل کشور کانپور میں بھگوان بیال نجیب نے چھاپا اور شائع کیا۔

درست کتب

اطلاع۔ اگرچہ اس مطبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ وار فروخت کے سلبہ موجود ہے جس کی مرمت و توسیع ہر ایک شائق کو چھاپہ خانہ سے لے سکتی ہے جس کے معائنہ و ملاحظہ سے شائقان اصلی حالات کتب سے معلوم کر سکتے ہیں قیمت بھی ارزان ہے لیکن خاص اس کتاب کے پیش نظر۔ کہ میں صفحہ چودہ ہزار ہا بعض کتب کیلئے و مثنویات اور وغیرہ درج کرتے ہیں تاکہ جس فن کی یہ کتاب اس فن کی اور بھی کتب موجودہ کارخانہ سے قدر دانوں کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو

قیمت	نام کتاب	قیمت	نام کتاب
۹۹ روپائی	THE HINDUSTANI ACADEMY		
۱۱ روپائی	Name of Book		
۶ روپائی	Author		
۹ روپائی	Publisher		
۱۳ روپائی	Section No 811-01/03 Library No 664		
۱۴ روپائی	Date of Receipt 24/1/21		
۱۳ روپائی	دیوان حاکم میر درد	۱۳ روپائی	کلیات سہ لفظی
۱۱ روپائی	دیوان بہار عرب	۱۳ روپائی	کلیات سودا
۱۳ روپائی	دیوان لطف	۱۳ روپائی	کلیات انشاء اللہ خان
۱۱ روپائی	دیوان امیر موسومہ مرآۃ العیب	۱۱ روپائی	شہر عمرت
۱۳ روپائی	دیوان فاضل منور جاں صاحب	۱۳ روپائی	تخت شہر
۸ روپائی	دیوان مرغوب بہار تصنیف خالصہ	۱۱ روپائی	ربانہ پنچتہ
۱۲ روپائی	دیوان انوار	۱۳ روپائی	قطرہ معصومہ

در بیان سیرت و مناقب
شیخ الاسلام و
مفتی اعظم هند
آل احمدی

عرفت تو را به این معنی که تو را می‌دانم و می‌شناسم و می‌پرستم و می‌عظمی

در بیان سیرت و مناقب
شیخ الاسلام و
مفتی اعظم هند
آل احمدی

در بیان سیرت و مناقب
شیخ الاسلام و
مفتی اعظم هند
آل احمدی

در بیان سیرت و مناقب
شیخ الاسلام و
مفتی اعظم هند
آل احمدی

ہزار ہا سال سے اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات

قصیدہ درج ابولہصور ناصر الدین سکندر بجاہ خاقان
 ابن خاقان سلطان ابن سلطان عالم محمد احمد علی شاہ
 بادشاہ اووہ اختر مگر غازی خلد اللہ ملکہ و سلطنتہ

زس ہر چو شمع از و زون غن نگہ بار ہووا بہار سے ہرک پتکے تاک ہزار زمین درو میونی اندونین بلع بہار نہ ہرین صاف ہم آواز گل خان عاشق	زس ہر چو شمع از و زون غن نگہ بار ہووا بہار سے ہرک پتکے تاک ہزار زمین درو میونی اندونین بلع بہار نہ ہرین صاف ہم آواز گل خان عاشق
--	--

ہزار ہا سال سے اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات

ہزار ہا سال سے اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات
 بہت دیر سے ہوئی ہے اور اس کی یاد میں رہا ہے کہ جلا خیل سے دلکش ہونے کی بات

سے نہیں گوہر خوش گاہ دانہا ہے ایسا
کھاب خود و مجا اس قدر کہ کھاب کرد
روان کر آید کہ زمین صغریٰ کی
یہ بار دست کو کم تر نکال دینے بہت ر
مطلع ثالث

درین روز حضرت کا یہ وہ جاہ و جلال
 کہ فیض ہر من کی آپ نے یزداد بخشی
 نئی ہر شکستہ درخشاں فیر کی کشتی
 میں ہوا ہر درخش سے گنج باد آورد
 آٹھ کے بارہ نایات کو چو چل سکا
 لکھون صفت میں بہا کیا سلا بیحد کی
 کرم سے شاہ کے ہر جام جو ہو کاسہ فخر
 کرم سے تپ ادنی بھی ہو گئے اعلیٰ
 گلیم پوش و سلا پچھا کے سو تہین
 ہوا ہر حکم نصیب جو بہرست شکاری
 جینو پہا برہمن نے تو ہلاک ہوا
 لب پہا لہ سانی ہو مائل تو یہ
 حاسانی بن ہین تیر ہر میت سزا
 جرم و سکندر و دارا و قہر و فغور

کہ عنیا کی دوش گل بھی ہو گئے در دار
 لکھ ہین آئینہ نم کی جاوہر شہوار
 لٹار ہی ہر گل اشرفی کو باد بہار
 اسی سبب خمیدہ ہر چرخ کج رفتار
 شمار ہونہ سکے جس کا تابو و شمار
 گد کو شاہ کہا کرتے ہین صفا و کبار
 بنے ہین کرک شتاب کو کس پیار
 جو تھپ پادے وہاں ہو گئے ہین خیل و ار
 شکستہ لکھتے ہین لاف تار کو سب بندار
 بنا جنیو کا ماتہ آسکے واسطے زار
 صدائے قتل مینا ہر صاف استغفار
 چھیا ہر دانہ سچہ مین رشتہ نار
 یہ کترین غلام حضور ہین و چار

درین روز حضرت کا یہ وہ جاہ و جلال
 کہ فیض ہر من کی آپ نے یزداد بخشی
 نئی ہر شکستہ درخشاں فیر کی کشتی
 میں ہوا ہر درخش سے گنج باد آورد
 آٹھ کے بارہ نایات کو چو چل سکا
 لکھون صفت میں بہا کیا سلا بیحد کی
 کرم سے شاہ کے ہر جام جو ہو کاسہ فخر
 کرم سے تپ ادنی بھی ہو گئے اعلیٰ
 گلیم پوش و سلا پچھا کے سو تہین
 ہوا ہر حکم نصیب جو بہرست شکاری
 جینو پہا برہمن نے تو ہلاک ہوا
 لب پہا لہ سانی ہو مائل تو یہ
 حاسانی بن ہین تیر ہر میت سزا
 جرم و سکندر و دارا و قہر و فغور

مخلص عشق

کہ فیض ہر من کی آپ نے یزداد بخشی
 نئی ہر شکستہ درخشاں فیر کی کشتی
 میں ہوا ہر درخش سے گنج باد آورد
 آٹھ کے بارہ نایات کو چو چل سکا
 لکھون صفت میں بہا کیا سلا بیحد کی
 کرم سے شاہ کے ہر جام جو ہو کاسہ فخر
 کرم سے تپ ادنی بھی ہو گئے اعلیٰ
 گلیم پوش و سلا پچھا کے سو تہین
 ہوا ہر حکم نصیب جو بہرست شکاری
 جینو پہا برہمن نے تو ہلاک ہوا
 لب پہا لہ سانی ہو مائل تو یہ
 حاسانی بن ہین تیر ہر میت سزا
 جرم و سکندر و دارا و قہر و فغور

سلطان عالم و سلطان زمان
خداوند عالم و خداوند زمان
خداوند عالم و خداوند زمان
خداوند عالم و خداوند زمان

درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان

درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان

درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان
درین عالم و درین زمان

کسان تو اور کسان سج شاه عرش وقار
بربان وک ذراش چکے ترے اشعار
یہ تجھے سپہ پرچہ ان کو دیا خدا نے وقار
جہاں کہ خضر ملک سخن میں باج گزار
سنا میں نے سب پرک سے خود ترے اشعار
کہ ہو حضور کے شاگرد و نین ترا بھی شمار
رنگ مہر چاک بنائیں گے ترے اشعار
تو اضطراب یہ حیا ترا ہو اور ریکار
جہاں کہ ابر سجاوت ہو روز گوہر بار
کسان تلک قلوب اس بے فیض کی بوجھ
وہاں بن مانگ یہ لے کہ اسوے غفار
جہاں میں گرم ہے تاکہ جس کا بار بار

پہ جو باد بہاری ہو بیرون سے جسے
میں نے بانگ روک اپو قلوب کو بے
خدا کی شان ہی کیا خوب چوٹا منہ مری ملت
اورے شکر کر اب مجھے کہ فضل سے اپنے
کہ ایسا کامل فی مرتبہ ملا استاد
ترا یہ منہ بٹھا کہ سلطان عالم و عادل
خوش نصیب و غنی شاقمت و خوش طالع
اگر یوہن ہی چنے نگاہ ہر حضور
حضور میں جو ارادہ ہو عرض حاجت کا
تو دل میں سوچ تو ایسے نخی سے اور سوال
ہمارے خانہ امید میں نہ آئے گی
اٹھا کے دست دعا سے قبائے حاجات
رواج عشق کا جنت کے ہے مانے میں

ہر چہ

Handwritten text at the top of the page, likely a title or introductory note, written in a cursive script.

نور میں ہر طرح ہوا اک فرستی جھاڑ
 خوش گل ہو چمن میں خوش خاک میں
 عین لہو کے گلے میں ہو گلے سوسن
 صفت ریش تو زمین ہیں عروسان چمن
 چار سو سرو کا کشاں گلاب ہیں روشن
 بدھیاں ہوئی تھیں میں جہان چمن
 شاخوین جھولنے کو والی ہوشتے کی رن
 مرغ تصویر بھی پرواز کرے سو چمن
 لبیل طبع رسانی یہ کیا مجھ سے سخن
 ہو چکی ہو چکی رنگین سخن شفق من
 شاہ طبع دکھانے لگا اپنا جو بن
 جس سے شرمندہ ہوا مطلع جگ کشن

نور میں ہر طرح ہوا اک فرستی جھاڑ
 خوش گل ہو چمن میں خوش خاک میں
 عین لہو کے گلے میں ہو گلے سوسن
 صفت ریش تو زمین ہیں عروسان چمن
 چار سو سرو کا کشاں گلاب ہیں روشن
 بدھیاں ہوئی تھیں میں جہان چمن
 شاخوین جھولنے کو والی ہوشتے کی رن
 مرغ تصویر بھی پرواز کرے سو چمن
 لبیل طبع رسانی یہ کیا مجھ سے سخن
 ہو چکی ہو چکی رنگین سخن شفق من
 شاہ طبع دکھانے لگا اپنا جو بن
 جس سے شرمندہ ہوا مطلع جگ کشن

Handwritten text on the right side of the page, continuing the poem or providing commentary. It includes a large, stylized signature or mark in the center.

مطلع ثانی

Handwritten text at the bottom of the page, likely a concluding note or a separate section of the poem.

ایسے فرار نہ ہم پائیں اگر قوضہ ٹنڈہ پھرن
خلق میں وضع میں تہمت میں و تعین ہونا
بات کا پورا ہوا ایسا جو کسے منہ سے کرے
رضائے و رو طبع و متین و دانا
وہ طبیعت ہو کہ اس میں فذ کا کسے
حلال عہد کا بھی اس وقت ہر کسے کھلیا
گلشن نظم میں جہکے جو ذرا بسل طر
زیور معنی رنگین سے عروس مضمون
روزمرہ وہ کہا مان گئے اہل بان
نشر انشا جو کوئی کی تو پر وئے سوتی
طبع دشوار پسند کئے جو دستواری پر
سہل اس رنگ سے لکھا کہ ہوا شکل تر

چہیں در دم ختن مسخر پرخشان دین
کہیں بنیامین عہدیل اسکا نہیں شفق من
محمود لے ہے تاحصل مطلب ہمہ تن
نکتہ بریں ہمہ دان قد شناس ہر فن
حفل کشیدہ و سلسلہ و فلاطون کو ان
کنج قارون اُسے بلبل اگر شفق من
طرفہ دکھلائے ہمارا چمنستان سخن
یون بجے من میں ہی حلقی چسپوچ دو کھن
صد طلاعات پستی بجے ارباب سخن
زیس ہر کہیں کہ دوج در مضمون ہر دہن
روح طفر کی بھی سمجھ نہ ذرا مغر سخن
چراگ اٹھا بلبل شیراز میان مدفن

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

کہا یہ قافل میرا ہے مجھ سے مستی میری
وہ کون یعنی کہ سلطان عالم دعا
قوی ضعیف ہوے بسکہ عیسا سلطان
اگر بینک کا دھوکے سے ایک پر چڑھا
کرم سے اپنے سے چارین تاج بخش کر بن
شکار مہر عنایت سے رتہ افزون ہو
جو آستین سے باہر ہو دست گوہر بار
کرم سے شکر کہ اگر ابھی ہوتا ہے اسکا
اٹھارے ہاتھ دعا مانگا و قلم حو
خدا کے فضل سے تیری دراجابت باز
رہے زمین پر جب تک کہ آسمان قائم
ہمارا شاہ شہنشاہ ہمت کشور ہو

در شہادت عید الضحیٰ

[illegible]

د افغانستان د

[illegible]

رکاب سعادت میں کچھ خواص
 قلن اور برق و بزل و اسیر
 سلیمان سوار ہوا دارقضا
 کہین، مجمع خوبرویان شہر
 تاشائون کا وہ ہر سوا محوم
 زہیہ حسن، سلطان عالم سناہ
 سمن بوضو بوقت روگنہدین
 نیارنگ یوشاک لائی قلن
 وہ پتون کہ غائب گرجاں دول
 وہ تیور کہ شیردن کا زہرہ ہر آب
 لیے عاشقان قبلہ کوچ کلاہ
 جو کی تیغ ابرو سے سلطان کی نید
 اتنی سلامت رہیں تا اب

[illegible][illegible]

[illegible]

کمان او خندہ کی غلامی سے بیانات ایسی لکھو کہ
 دستان ازل میں اس قدر عجب و اب غبت کا
 کمان او خندہ کی غلامی سے بیانات ایسی لکھو کہ
 دستان ازل میں اس قدر عجب و اب غبت کا

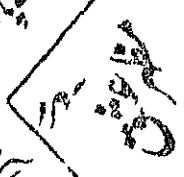
لکھن کی آرویں م کے باعث ہوئی
 زمین سے تا فلک تین ہر قدر و نہایت کی
 کبھی مدام سے خورشید کے رشہ میں جانا

مقرر میر شمع بر م دین شرف لائے گا
 قلعہ معجاو نہیں بدعت تار کی ترست کا

رگ پڑیں بھرا ہوئے شہر اس کی محبت کا
 ستائیں گے بکڑا رنگ انکی طبیعت کا
 خریداری جنس حسن و رغبت لانا ہو
 حد سے آ کر حد سے کم کی چھٹی پیر کا
 جو وقت قتل کے لئے نہیں ہو گا پڑا تو
 ہوا دل سے مچھا لو پھر کیا اور کاہو کہ
 زمانے کو تو میرے سلطان سے چھوٹا ہو
 عرش اسود گارنہا کہ گھر خواب کرتے ہو

فدا پر درود ہوا بنیاد کے حسن و صلاحیت کا
 پہنچے یہ بڑا دودھ و گوشت و عسل آدمیت کا
 رہا ہو شوق دل و لال بازار محبت کا
 دانا لان سیاہ وہ ہو قانون مجرب کا
 پلا آ رہا ہے شہر شہادت کا
 بھر و سیر لحوہم ہی نہ ایسے پروت کا
 نہوں کہل میں منون درویش و محنت کا
 ابھی یہ کون چار کھا ہر گام قیامت کا

جو کیا یا پھر میں نے شہر اس کی محبت کا
 ستائیں گے بکڑا رنگ انکی طبیعت کا
 خریداری جنس حسن و رغبت لانا ہو
 حد سے آ کر حد سے کم کی چھٹی پیر کا
 جو وقت قتل کے لئے نہیں ہو گا پڑا تو
 ہوا دل سے مچھا لو پھر کیا اور کاہو کہ
 زمانے کو تو میرے سلطان سے چھوٹا ہو
 عرش اسود گارنہا کہ گھر خواب کرتے ہو

کمان او خندہ کی غلامی سے بیانات ایسی لکھو کہ
 دستان ازل میں اس قدر عجب و اب غبت کا
 کمان او خندہ کی غلامی سے بیانات ایسی لکھو کہ
 دستان ازل میں اس قدر عجب و اب غبت کا

کیا جانیں وہ صوفیوں سے انشت کا
 کو کیا سببان اگر کم پائی
 ۶۰ گان نہ مبین دل پر گت کا
 کعبہ کہ اس طواف ہمارے
 کل جگہ نہ جوں غم نہشت کا
 کنا و نام ادب را غیب ہو
 دیار میں اگر غیب ہو
 کی اور آسمان سے من راحت طلب ہو
 کیا جانے کا حال و در حال سے انشت کا
 کو کیا سببان اگر کم پائی
 ۶۰ گان نہ مبین دل پر گت کا
 کعبہ کہ اس طواف ہمارے
 کل جگہ نہ جوں غم نہشت کا
 کنا و نام ادب را غیب ہو
 دیار میں اگر غیب ہو
 کی اور آسمان سے من راحت طلب ہو

کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر

شمع حرم مرید ہو پیر کنشت کا سایہ اگر پڑے دل طلعت شریت کا کوئی جلا فریب نہ جو رہتہ رت کا مضمون کھلا یہ آج خط سہ نوشت کا اٹھانہ ہو جھاپے سر خم سے خشت کا ہو نور دیدہ دل غلکیت شریت کا راہبر آثار لون گامین حلدتہ رت کا کاہ کرینگے میش جو اعمال رت کا کیسے مقابلہ تو خط سہ نوشت کا	اگر تو متھاری کرامات دیکھ لے خورشید روز حشر بنے صورتِ صل آیا نہ دام میں ترادوانہ ای پیری پامال ہوئے یار کی رفتار ناز سے سنگ الم سے ٹوٹا دل س باہ حار کا یاد فروغِ صبح تری ای غیرتِ قمر دکھا وہاں تھی نگاہ جو پہنچے ہو سر بچھے سیہ کار کا ہر کام باز پرس اتنا کہوں گا کاتپِ اعمال سے ضرر
---	---

تیدا فاق ہن ایک بت تہرہ پیہم پروانہ اپنا دل ہو چراغ کنشت کا	آستیان ہر وارہ ہو مرغِ بسم اللہ کا کستور جوتہ تہن ہو ہر راہ کا آہ کا
--	---

غزل
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا
 سہیلی ہر جا جہیز نہم زان گاہ کا

کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 کون ہر سال پوچھو گان غانی اندر
 عالم باہوت ہر سال پوچھو گان غانی اندر

مکہ مکرمہ کی طرف سے روانہ ہونے والے مسافرین کے لئے یہ کتاب بہت مفید ہے۔ اس میں مسافرین کے لئے ہر قسم کی ضروری باتیں تحریر ہیں۔

کرطہ افسانہ ہے دل پر سا کمان اگر
 حقیر کمال میں بہت نیکو کمال تو تیرا
 آتر تیرا حق اس تر لعل کی شیں کیوں نہ
 مردہ دل مجھ کو کوحق پر عیسیٰ کی طرح
 اپنے حال کی میں آہیں کے بسمل ہو گیا
 گنتی کے لئے جو دیر ہو طغ کا آستھے ہم
 عرصہ قیامت کی جزا میں بڑی مجھے
 غمت گرم دن پر، رگڑا اسکو کے ساتھ
 اٹھس اب اس شوق عالم پر لاف سیاہ
 آستھہ راند صبر و ریا کی سرکاریں

حق حلالین لاغر ایسا ہوں کہ جھکوا حق	
کو دے بھی ہو زیادہ لو جھرگ کاه کا	
خوش ہو اپنا قاتل و مقتول مجاز می کا	ہو مجھ پر حیرت نام اس شیخ جہازی کا

یہ کتاب مسافرین کے لئے بہت مفید ہے۔ اس میں مسافرین کے لئے ہر قسم کی ضروری باتیں تحریر ہیں۔

یہ کتاب مسافرین کے لئے بہت مفید ہے۔ اس میں مسافرین کے لئے ہر قسم کی ضروری باتیں تحریر ہیں۔

نہاں و انجان جا سار کا ایک پسینہ
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل

جگر عیش حال گوشہ ابروئے پائی ہو	سوید رنگیا ہو شکا سود کعبہ دلکا
یہ ناست ہر مری لسی کیسیا دھجی خون برین	نہیں ہوا لپے میں ہر حلقہ سلاسل کا
دہ خون برین پس گئے وہ تو شکستہ کار	غبار اٹھ کر بنے یہ وہ مری محل کے محل کا
نہ کر حسن و وہ ہفتہ پروردگار ساقی ہو	جھلکا تھا ہر ایک تپ دین ساغراہ کا گل کا

خلق ہوتی ہو سانی سبحانازو محی حل شکل
 حقیقت میں بہت ہر دم غنیمت تیغ قاتل کا

فسونگر حسن عارض ہر مری ہرہ شامل کا	گمان خطا زیدان پر ہر دو دیا و بابل کا
نہیں کم ظلم سے لہو اور بھی یہ قاتل کا	ہوا کہ ہر جیسا اس کے گھر میں قفس سس کا
اٹھایا جب دبی کا اتحاد عشق نے یہ	تو عالم یم خونین ہوا لیلی کے محل کا
شہید اس کشیدہ دیدار کی تو کھینچا اسپر	مصور گر ورف پاتا میا صخیم بسمل کا
دھم قتل اسکی بے آبی نے میری آبرو کھلی	نہیں شرمندہ حسان آتشیر قاتل کا
نہ کیونکر بازی طغرائد قاتل چم چڑ کے	ہوا ہر ایک کسب اسکو تاشا قفس سس کا
بڑا جھٹکا کھد لعل کا ابھی اٹھایا ہو	بہت شکل ہر جیسا اس ملائے بے دلکا

۱۹۔

نہاں و انجان جا سار کا ایک پسینہ
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل

نہاں و انجان جا سار کا ایک پسینہ
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل
 غافل و غافل ہوا کی ایک غافل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible]

<p>اعین تجھ سے اس سبب یاد کیے جا رہے ہیں اور وہ</p>	<p>تم بھی تجھ جیسا تھا کہ اسے سننا کسی سیراک کا</p>
<p>انہی اُنٹے میں کیا کیا امور قلوبِ حامین</p>	<p>یارِ پرسیلِ طبیعتِ دیکھ کر دلاک کا</p>

ہر وہ مسکس آپ کے دیوانہ بیباک
 سٹ کے پھر بھی ہر باقی متوق دیدار
 سچ تو ہر نشہ من کیا ہی سو جیستی پرور کی
 دست نام میں شان ہوتا ہر کیون چکر بھیجے
 اس پر اسد رحیلہ سب تک گم ہو
 سابقہ گلگشت میں بھی ہر ادب مد نظر
 حال کا یوسہ دیا تو جیم سکون کی بھیری
 دیکھا حانہ بارون کا صبح ستارہ نگاہ بین
 زور و کھلایا از جہد پل ٹھپیر نے
 لیکن کیا فیض صحت ہو رہا ناخوت کا

اک بگولا ہر فلک حبشت حشر ثانی کا
 چشم بر حشر ستا ہر ہر درہ ہر خی خاک کا
 ماہ یروہو کھا ہوا شست خرم افلاک کا
 کیا میں چور ہر ہون ہمد گرد و ش افلاک کا
 برق اک معجزہ ہر بحر اشک آتشناک کا
 بیوں آنکھوں نے اٹھا لیا ہون نخل تک کا
 نشا از زمی کا نشا چڑھ گیا تریاک کا
 حشر ثانی تک ہی ہر مہر مت رفاک کا
 بڑھ گیا حلقہ کسہ آساری قزاق کا
 نام ہی جو حیات اس شوخ کی مسواک کا

۱۲
 شوق غی و دلال جو کیا جس کے ہاں
 حلاوت و مستی نہ ہو تو کیا ہے
 تو کیا ہے جو مستی نہ ہو تو کیا ہے
 تو کیا ہے جو مستی نہ ہو تو کیا ہے

[illegible]

ارنیت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب
نوبت کا درجہ انشا فریب

یہ تمنا ہو کہ تانیش ہو گر کوئی تیر روکے نہ ہوئے جھاکا ہو پری میں ہنس خونے تر ہر دم ہا کر تاسی اوخو زیر خلق	اون ہاں ختم سے بوسہ لبہ خوار کا کیا اثر دیو این ہو فتنہ دیوار کا زخم دامن ار کیا دمال ہو تلوار کا
رات دن کن گرد شوئیں اینی کشتہ ہن قلق انقلاب دھسے ہر پھر مانگا ہ یار کا	
گر پڑی بجلی تو ذکر آتے جسار کا بل جو پڑ جائے سرا سرقس ہر تلوار کا حکم جنت میں تو جانیکا نین شیطا لکو تیج سر بان پر ٹیر جو اس قدر نکاس ہڈیوں سے میری نصرت تھی پہلے تیج کو اسلیے ہر دم حق نشان جبین یار ہو او شکر لب تیغ قن کو وہ عارض نہیں جو خریداری کو آیا جل گیا یو برن حسن	پس گئی تلوار جب چر چا کیا رفتار کا حسن ہو تو رہی ازون ابرو خمدار کا کے جا مانیں ہو یارب جل عین اغیار کا موجہ آب گسے ہر بنا تلوار کا ہتھوان تک پہنچی جب منہ پھر گیا تلوار کا تا بھر مک چلے نہ شعلہ آتش رخسار کا یہ رہا ہر س شکر خوار اگل رخسار کا آج کل سترہ ہو تیری گرمی بازار کا

یہ تمنا ہو کہ تانیش ہو گر کوئی تیر
روکے نہ ہوئے جھاکا ہو پری میں ہنس
خونے تر ہر دم ہا کر تاسی اوخو زیر خلق
رات دن کن گرد شوئیں اینی کشتہ ہن قلق
انقلاب دھسے ہر پھر مانگا ہ یار کا
گر پڑی بجلی تو ذکر آتے جسار کا
بل جو پڑ جائے سرا سرقس ہر تلوار کا
حکم جنت میں تو جانیکا نین شیطا لکو
تیج سر بان پر ٹیر جو اس قدر نکاس
ہڈیوں سے میری نصرت تھی پہلے تیج کو
اسلیے ہر دم حق نشان جبین یار ہو
او شکر لب تیغ قن کو وہ عارض نہیں
جو خریداری کو آیا جل گیا یو برن حسن
پس گئی تلوار جب چر چا کیا رفتار کا
حسن ہو تو رہی ازون ابرو خمدار کا
کے جا مانیں ہو یارب جل عین اغیار کا
موجہ آب گسے ہر بنا تلوار کا
ہتھوان تک پہنچی جب منہ پھر گیا تلوار کا
تا بھر مک چلے نہ شعلہ آتش رخسار کا
یہ رہا ہر س شکر خوار اگل رخسار کا
آج کل سترہ ہو تیری گرمی بازار کا

سورج ہو گیا

یہ تمنا ہو کہ تانیش ہو گر کوئی تیر
روکے نہ ہوئے جھاکا ہو پری میں ہنس
خونے تر ہر دم ہا کر تاسی اوخو زیر خلق
رات دن کن گرد شوئیں اینی کشتہ ہن قلق
انقلاب دھسے ہر پھر مانگا ہ یار کا
گر پڑی بجلی تو ذکر آتے جسار کا
بل جو پڑ جائے سرا سرقس ہر تلوار کا
حکم جنت میں تو جانیکا نین شیطا لکو
تیج سر بان پر ٹیر جو اس قدر نکاس
ہڈیوں سے میری نصرت تھی پہلے تیج کو
اسلیے ہر دم حق نشان جبین یار ہو
او شکر لب تیغ قن کو وہ عارض نہیں
جو خریداری کو آیا جل گیا یو برن حسن
پس گئی تلوار جب چر چا کیا رفتار کا
حسن ہو تو رہی ازون ابرو خمدار کا
کے جا مانیں ہو یارب جل عین اغیار کا
موجہ آب گسے ہر بنا تلوار کا
ہتھوان تک پہنچی جب منہ پھر گیا تلوار کا
تا بھر مک چلے نہ شعلہ آتش رخسار کا
یہ رہا ہر س شکر خوار اگل رخسار کا
آج کل سترہ ہو تیری گرمی بازار کا

[illegible]

تب کو کہتے ہیں اُسے، تو دیکھو جو رشید
 اللہ شریفے ظاہر ہو، عشقِ مہربان
 کی جس مٹھ سے صفت اُس سے لیا کیے

رو و نیرنگ یہ کھلا تاہو نقشا اُن کا
 اس قدر دیدہ کیا کھل گیا پر د اُن کا
 دہن رخسار سے کچھ کیسے شکو اُن کا

اگر قلوب گونہ گزین لیں بکھڑے ہیں وہ خوب
میری اُلفت سے ہو اخلق میں تہا اُن کا

<p> در دہل در مان سے دو نا ہو گیا وے کے ہسم شہر سونا ہو گیا کسے دل بھی ششوالا ہو گیا ہجسہر میں شمشہ تجا ہو گیا مات قوبہ و فوفہ وا ہو گیا یجسہر قاتل کا دو نا ہو گیا ہر کوئی بن سے کا بسدا ہو گیا یجہ ع شہد یہ میٹھا ہو گیا </p>	<p> وہل سے افر و ن میں شیشہ ہو گیا مگے تو مٹ گیا وہ شور و شر ریتو ہر دل میں کے یاد شاں رگشاں کر صد اقلق کی مین ہونہ ہجر حہ بٹھائے مین نے ہاتھ سندہ در گا دکو کر کے شہید اہل دنیا کھولے مین الدہ کو ادشکر لب کیا لگا یادنت پہ </p>
--	--

ہندوستان کے ہندوؤں کے جہازوں پر
 ہندوستان کے ہندوؤں کے جہازوں پر
 ہندوستان کے ہندوؤں کے جہازوں پر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text at the top of the page, likely a title or introductory note, written in Urdu script.

الوداع کا وہ لمحہ تھا کہ وہ اپنے گھر سے نکلا اور دیکھ کر کہہ دیا کہ اب تم میری یاد رکھو

اور قلوب گھسے گھسے کایتا اس کے بتا یا نہ گیا

<p>اس نے لگا کر بھی کوئی جان چھوٹا اک لے کر تے ہی سوئے سے دربان چھوٹا حسرت ہو جان کہ تے درجہ مان چھوٹا چاک کر زمین جو اک تار گریان چھوٹا ہوا دو کوڑکھا جب گئے گلستان چھوٹا تیرے پند سے جو اک لکھ پیمان چھوٹا خاک سے بھی نہ ترا کو تہہ دامن چھوٹا کیا کسی رخ سے یہاں اول روزان چھوٹا تجھے اک لکھا جانا نہ مری جان چھوٹا</p>	<p>تیرے گلزار چو اپنی نالان چھوٹا تھا اگر خار وہ ہر روز نگہبانی میں تیرے اک لکھ لپس اپنی اجل آہستہ ستر کو ہونگیا میں ہر دست چمن و انگیر گھر سے نکلو نہ مری جان کہ ہم سننے ہیں پھر کسی لہم میں ہرگز نہ چھنے کا دل ار جیتے جی ساتھ نہ چھوٹا تو پس گد او شمع مل چا آگ لگی آگ لگی آگ لگی غیرت و ستم و حیا ہے چھٹی تیرے لیے</p>
--	--

Handwritten notes in Urdu script on the left margin, including a large heading '۲۵' and several lines of commentary or additional verses.

Handwritten notes in Urdu script at the bottom right, continuing the commentary or providing further context.

[illegible]

پروانہ وار پھرتی تھے گروہ زمین
 اگر کہیں گے چاک گریبانِ مزاج
 شکلا پہ لے تھکار جو وہ شہسوارِ ناد
 لکھتے ہیں ہنسنے وصفِ خطِ بہار کو
 یار و بتو کی سنگدلی کا ہونین نہیں
 پتھر لکین اکٹھین کی آتھی جیسے مثال
 وریا میں چھینے جب کہ وہ مطلب پس
 پر تو پٹے جو اس سے فاضل کے چہرے کا

ہوتا نہ عذر شمع کو گر پاسے لنگ کا
 دیوانہ ہونین حسنِ شانِ فرنگ کا
 ہر صید شیفہ ہو ازین خدنگ کا
 حودارو ہوتا میں ساسرہ بنگ کا
 تھوہ چاہیہ مری تربت پہ سنگ کا
 حارض تر او نور کا آئینہ سنگ کا
 جامِ جبارہ جامِ بنا جلتہ نگ کا
 عالم ہو آبِ تیج میں بھی بگنگ کا

و یکجا جو سائے قلعہ رشک کے قلع
دھوکا دیا جسے دل مالان پر رشک کا

<p>زندگی کی بات تو کونکر بھیج و شکر کیا اسی ہستی میں کئی ہوئی سے کام کیا نو ورتی پر ہر وقت شکر کیا سیر نام کیا</p>	<p>زندگی شکر بہاؤ ہمارا کفر کیا اسلام کا ہو انا الحبوب لہا پیر نامہ فیض کام کا ہو مستاع حسن کا منتظر آسید نیلام کا</p>
--	--

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

میرے رویک کہا ہے میرے سوا کون ہے سبیل
 کبھی ہر دو عزت و شہرت و ہون یا میں میں
 اے دیوانہ ہوں مجھے میرے چوہے شیر و درو
 یہ کیسے ممکن ہے یہی میں نے سنا ہے کہ حسین
 گلستانِ جاوید میں دیکھیں کہ میرے دیوانہ
 چیر کر دیکھو دوزخ دیدہ نہ سہی سے ساقی مہوش
 تھوڑے بوتلے سے اتنے کا آیا عینِ تہمتیں
 وہ دیوانہ ہوں سچے سچے ہر گیسار

کہ ہو نہیں سکتا دلا شہم لاف شکر نکلا
 سنا جو آشیانہ ہزار ہا عتاسے مضبوط
 نہیں کم دوس نے میں نے کوئی دیا مونا
 عروسِ قہر سے لہجہ کوٹھوڑیلا شہم جو نکلا
 لکھا ہے نصفِ جانِ شک کے لیے کلاؤ نکلا
 کوڑا آسپہر لانا ہو چنی چشمِ میگوں کا
 نظر آبا ہر اک نسوینِ عالم نے کھنوں کا
 ہوا اسپر تھیں اسی کے یہ دیکھو عیون کا

۱۰ شمس بون غمبلی فسانه لیلی و ککستان بون
قلین حاسه بنام لیلیا بون سنای سید محبوب کا

برگسار تو جسته اس انجمن افروزکا	شیع یردهو کا هو افرو تیه عالم سوزکا
خلوه رخ ویکیکر اس مهر عالم سوزکا	ماهستانان پر هو اعالم حیرلح روزکا

[illegible]

[illegible]

<p> روزن قبر سے بھاگے خود بخود بخینی آیا پدم لین نشین آج بھی تیری آکھین رخ سے ایسے جوتابا سے اٹھایا تو کیا خوشتر میں ہے تیرے رخ لاکھوں ہمراہ </p>	<p> مر گئے پر بھی زمین دیر کا ادارہ رہا عین ہوشی نہ میں بھی ہوشیار رہا یہ وہ شہرم دیا مائع ویدار رہا سارے دیوانوں کا میں قافلہ دار رہا </p>
--	--

میں خطا کون دل آزار خفا ہاں کیا کیجیے
گزشتہ روز جو قلعہ لڑیستہ میں میرا رہا

طے خون بہہ نہ سے فارہ چھوٹا نور کا
 عکس پہ چاہے اگر اُس کے منج پر نور کا
 رنگیا خود رسا رہا نہ کہ سور کا
 ہر من گدہ یہاں نہ رہا نہ کس پانور کا
 کونکہ سید ہر شاہ جلاوہ نہ چہ نور کا
 جانے کی بجائے کہ حسن کے سراپا نور کا
 جب چلا دو گام کہ مستریہ پا ہو گیا

[illegible]

۱۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا مذہب ہے اور اس کے عقائد کیا ہیں۔
 ۲۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا ملک ہے اور اس کے قوانین کیا ہیں۔
 ۳۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا قوم ہے اور اس کے رواج کیا ہیں۔
 ۴۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا مذہب ہے اور اس کے عقائد کیا ہیں۔
 ۵۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا ملک ہے اور اس کے قوانین کیا ہیں۔
 ۶۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا قوم ہے اور اس کے رواج کیا ہیں۔
 ۷۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا مذہب ہے اور اس کے عقائد کیا ہیں۔
 ۸۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا ملک ہے اور اس کے قوانین کیا ہیں۔
 ۹۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا قوم ہے اور اس کے رواج کیا ہیں۔
 ۱۰۔ ہر شخص کو اپنے آپ کو جاننا چاہیے کہ وہ کون سا مذہب ہے اور اس کے عقائد کیا ہیں۔

۱۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۲۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۳۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۴۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۵۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۶۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۷۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۸۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۹۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو
 ۱۰۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو

Handwritten text in Urdu script, likely a list or index, with a diagonal line separating the header from the main content.

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a list or index, with a diagonal line separating the header from the main entries.

[illegible]

گشت کیا و دلیر تا جیکه ترا دید که قد
 و صوم باز تو نمی خور ای کی و شک تو
 چشم میاور بر تن تو که کار می
 غم داشت من کیا که تا مرا
 چشمت فریاد منی که در جگر
 سب که شمع و فیوسک شاد و تیان
 موجودی زیر کو سانی که در سینه

[illegible]

فلان فرخاں جہان سے خلق اُٹھنے لگا
اُم بدنام کیا اور سکیبائی کا

سترہ وجہ بہتر رہنمائی کا
 یہ بھی لکھا جاتا ہے کہ
 اس سلسلہ کے بانیوں نے
 مجھے ان کی خدمت میں
 قلعہ جہانگیر میں یہاں پہنچائی کا
 حکم خط کو بھی دیا ہے
 اور درخشاں قلعہ میں رہنے کا
 حکم لکھا ہے کہ ان کے

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دل اپنا کوئی لطف منہ میں ٹھٹک گیا
 نظر و نہیں رہی تیر گہ وہ کھٹک گیا
 رطایا اس قدر میں دور قریب سے
 جلیوت دور عارض من کے و قریب سے
 تشبیہ دی ہر ہر سے تم سے یاد کے
 قافلہ سے لے کے حطہ اتوخی تو دیکھنا
 آسمان میں تھما سے مراد دل سے ٹھٹکا
 بڑھڑکے بولتا تھا میں جیسے مارا
 گرمی آتش رخ و لدا دیکھنا
 مجھ سے وسیہ کی بھیلی یہ تاریکی عمل
 میں نے نہ پائی نام یہ نہ دیکھے جو میر
 وحشت میں جسے جار فرہیا و گیا
 وادی عشق میں سے یوسف جال کے

دل اپنا کوئی لطف منہ میں ٹھٹک گیا
 نظر و نہیں رہی تیر گہ وہ کھٹک گیا
 رطایا اس قدر میں دور قریب سے
 جلیوت دور عارض من کے و قریب سے
 تشبیہ دی ہر ہر سے تم سے یاد کے
 قافلہ سے لے کے حطہ اتوخی تو دیکھنا
 آسمان میں تھما سے مراد دل سے ٹھٹکا
 بڑھڑکے بولتا تھا میں جیسے مارا
 گرمی آتش رخ و لدا دیکھنا
 مجھ سے وسیہ کی بھیلی یہ تاریکی عمل
 میں نے نہ پائی نام یہ نہ دیکھے جو میر
 وحشت میں جسے جار فرہیا و گیا
 وادی عشق میں سے یوسف جال کے

دل اپنا کوئی لطف منہ میں ٹھٹک گیا
 نظر و نہیں رہی تیر گہ وہ کھٹک گیا
 رطایا اس قدر میں دور قریب سے
 جلیوت دور عارض من کے و قریب سے
 تشبیہ دی ہر ہر سے تم سے یاد کے
 قافلہ سے لے کے حطہ اتوخی تو دیکھنا
 آسمان میں تھما سے مراد دل سے ٹھٹکا
 بڑھڑکے بولتا تھا میں جیسے مارا
 گرمی آتش رخ و لدا دیکھنا
 مجھ سے وسیہ کی بھیلی یہ تاریکی عمل
 میں نے نہ پائی نام یہ نہ دیکھے جو میر
 وحشت میں جسے جار فرہیا و گیا
 وادی عشق میں سے یوسف جال کے

دل اپنا کوئی لطف منہ میں ٹھٹک گیا
 نظر و نہیں رہی تیر گہ وہ کھٹک گیا
 رطایا اس قدر میں دور قریب سے
 جلیوت دور عارض من کے و قریب سے
 تشبیہ دی ہر ہر سے تم سے یاد کے
 قافلہ سے لے کے حطہ اتوخی تو دیکھنا
 آسمان میں تھما سے مراد دل سے ٹھٹکا
 بڑھڑکے بولتا تھا میں جیسے مارا
 گرمی آتش رخ و لدا دیکھنا
 مجھ سے وسیہ کی بھیلی یہ تاریکی عمل
 میں نے نہ پائی نام یہ نہ دیکھے جو میر
 وحشت میں جسے جار فرہیا و گیا
 وادی عشق میں سے یوسف جال کے

تو فتح کا بھی مکے ساتھ دم نکل جاتا
ہمارا سکہ داغِ جنون بھی چل جاتا
ہمارے منہ سے بھی سوخت کچھ نکل جاتا
تو عجیب مگر یار کا اگل جاتا
تھکانے پھر پائے گلہر پھیل جاتا
تو کوئی جو طریقہ کا مجھ سے چل جاتا
حالِ دسترزد دیکھ کر مجھ سے چل جاتا
سب سے اگلے سے لے غمزدہ سنبھل جاتا
تو اتنا جلد میں کیوں مٹی طرح بدل جاتا
تڑپ کے پردہ فانوس سے کل جاتا
مکھڑوں کیساتھ یہ کھوٹا دم بھی چل جاتا
شرعین کا بھی ناسخ بدل جاتا
مزاج یا نہ تھا میں کہ جو دل جاتا

وہ سخت جان بن کر آیا مجھے ہاں قتل
یہی چلن تھا دوبارہ شہداء ہی میں
کھلا ہوا نہ سی پہننے بد بانی یا
اگر اگر کشن شوق قتل و کھلائی
صفایہ اُسکی مہر گز نظر کرتے
جو بانوں توڑے اک جانہ بیٹھ تہا میں
شراب خانے میں ہوتا گندہ جو عطا
تھیں بتاؤ میں ناصح کی کس طرح سنتا
نہ سنے پڑے اگر روز میرے شہید
فروغ دیکھ کر اُس شمع بزم کا شعلہ
مرے چلن پہ نکرنا نظر اگر وہ کریم
ہمارے روز سیاہ دیکھتی تو میرے
قتل باہر مجھ باس وضع عشق میں بھی

[illegible][illegible]

یہ خطہ دار کے بیٹھا ہو یا اس باہر کے ہمسایہ
کمال الامور جو طبع ساینہ والا ہے
میں دل کے انہوں کو دلہن والا ہے
یہ خطہ دار کے بیٹھا ہو یا اس باہر کے ہمسایہ
کمال الامور جو طبع ساینہ والا ہے
میں دل کے انہوں کو دلہن والا ہے

مٹی نہ ہو یہ مانت خانہ خراب کی
 کس حد بھر یار بن اور موت میر کی
 بنو اگلا جو خطہ مرزا کا آفتاب
 زلف چھٹین جو اکئی کیا پچ وقاب سے
 طالع نے یہ شایع کو ن خانہ کر دیا
 گل مرین باغبان مرین یہ ملیاں کے چھپے

روایف
تھوڑی جگہ قوم کے کو اُسکی گلی میں دو
مشی کو دلق کی نہ امحان سن خراب
یے فارسی

<p> بنایا کس نے؟ افتا نے کوڑیا لاسا نہ ہر ایک نے دین دیو سے نکالا سب خدا کرے کہ بچ سو جائے کلا سب کلال تو میری مٹی کا بھی بنا لاسا بھرا گیا سو نکلیں بھی نہ لاسا </p>	<p> تھلا رافعی کیسہ تھا اُنکے کالا سب حیاں نے لب میں مانہ دے دے لے کیے رقیب چھو تا جو لب سیاہ جانا کو ہو ہون چاک کسی گل کی یاد کاں میں نہ اس کے کانے ہو جیتے ہیں مرنے ہیں </p>
---	--

[illegible]

১৩

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

سارے عالم کی تائید و تحسین سے یہ کتاب
 شریعت و فرائض کی جامع و مفید
 کتاب ہے جس کی مدد سے ہر مسلمان
 اپنی فرائض کو صحیح طور پر پوری کر سکتا ہے
 اور اپنے دل کو اللہ کے سامنے
 سنبھال سکتا ہے۔

ہر ایک مسلمان کو چاہیے کہ
 اس کتاب کو اپنے پاس رکھے
 اور اس کی مدد سے اپنی
 فرائض کو صحیح طور پر پوری کرے
 اور اپنے دل کو اللہ کے سامنے
 سنبھالے۔

یہ کتاب ہر مسلمان کے لیے
 مفید و نفع بخش ہے۔
 اس کی مدد سے ہر مسلمان
 اپنی فرائض کو صحیح طور پر پوری کر سکتا ہے
 اور اپنے دل کو اللہ کے سامنے
 سنبھال سکتا ہے۔

<p>ایسے ایسا جو نکو وہ لینگنا نہ آتیا رکھ لگا ایسے لطف و کرم پر نگاہ آتیا عاشق کو قتل کہیں کون بیگناہ آتیا دریائے متن کی بہنیں مانگے تھاک آتیا</p>	<p>درما رو نکا کو کون بھڑکے دنگا مدد رو یہ کی ہوئی اوقت اذیرس الفت کیا ہی ہو بخہ جمان میں دل نیکی پر فکر میں پوچھو طنون عبثا</p>
<p>م سر تو کما عدم کا سوا مرقع پڑھ لیسے ساہرے کسی چلے زاہد راہ آتیا</p>	<p>رو لیتا دھن جان ہرن سے شوخ پر زار ہوتا</p>
<p>تنتہ خون گہر کا میں جلاہت اب بھی سر دینے کو مدد میں فراہت ذی کو سے رہا مرا حلاوت شقت از می کی رہی ہوئی اپنا تہوت کھوئے رورہ مرن دا کیجیے گایاوت جو چھپر کر اسی اہل مادیوت آمیز ٹھنیں مرنہ یہ ریاوت</p>	<p>کہہ رہیں سیریا میں تو نظر آئے کوٹا سگاہی سے لیں قتل راہ دکھلایا ایا جو دیا تو حسیو مکھ کر دیا ابھی کچھ تہا سب کو اسو دیا شجر ظلم نہیں چھ لیتے پھلے دیکھا سن میں تہا دیکھ مرنے کو تہا دیکھ</p>

یہ کتاب ہر مسلمان کے لیے
 مفید و نفع بخش ہے۔
 اس کی مدد سے ہر مسلمان
 اپنی فرائض کو صحیح طور پر پوری کر سکتا ہے
 اور اپنے دل کو اللہ کے سامنے
 سنبھال سکتا ہے۔

[illegible]

نہے کی نہیں اور قلق اس سمیر ہوئے	
یہ طالع زرہن بین طلبگار محبت	
ہوے جیسا ہے یہ کہے عبوس کس نصیر	ہوے ہم پر یہی قس نے پڑ میر حین نصیر

[illegible]

کتابخانه عمومی
موزه و کتابخانه
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وہ لائنوں کہ فرقت میں صدیوں کو جو عالم
 ہم آہو سے ظاہر ہو یہ زخموں کی اپنی
 وہ عمر ہوں چادر و طعشوں دیو کر کی گھنٹیں
 آئیں گے دانہ ہائے شک سے غل امید اک دن
 تھکام میکش میں قیام طرف کیے تیریں
 خون اسطے باز ہا ہا حیا شاخ آہو تیریں

فلق اس نعمہ آرائی کا گلاب ٹکوسلیقہ تھا
وزیرِ عنبر لبِ بہار کی میضانِ صحبت ہو

عارص من ثقلے کیا صفا ہو
دوبالہ جو شرے کا بنا ہو
سیاہ جو تیری حشم کا ہو
دولا کہ فریب حضرت عشق
سب کہتے ہیں جس کو ماہ کامل

منہ آئینہ اپنا دیکھتا ہو
یہ تیغ نگہ کا بر ملا ہو
بزرگس یہ کب آنکھ ڈالتا ہو
برادرہ کے گایت خدا ہو
نقشہ کفِ یاس کے یار کا ہو

۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹

وصف از کافور پودنی بیان است
در تندرستی گویند و سکنای طبع است
خال رخسار سود کا و بوی طبع است
چنین است او هر دین و رضا کا طبع است
در تندرستی گویند و سکنای طبع است
خال رخسار سود کا و بوی طبع است
چنین است او هر دین و رضا کا طبع است

[illegible]

کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے

اس نگینے کے تھرپا تیا نایا ہے نامہ رنگلی کسو تر کو سنا چاہی ہے آج تو دیوار گلشن بھیا دنا چاہی ہے بحرِ فطرت میں دلا غوطہ لگنا چاہی ہے میرے مرغِ روح کو یہ دام دنا چاہی ہے میری فاشی کے تھے بندھے لڑنا چاہی ہے خالِ خسارِ یکا کا لادنا چاہی ہے صورتِ غلطِ ٹھکو اٹھنا چاہی ہے طائرِ کوکبہ سے رام دنا چاہی ہے پوچھنا ہے پر ہمارا آشیانا چاہی ہے ماٹھ کے ٹور کا قاتل تازیانا چاہی ہے آج تو اے دل تجھے بھلیں کھانا چاہی ہے لائے گی دیکھنے ڈور سے لگنا چاہی ہے	طائرِ بگیا کا مع حان ہونا چاہی ہے حاتمِ لکھی ہو حقیقتِ تری گردی کی اگر جو تیرا حست کہہ رہا ہو بھرت گل کی طرح وصفِ زندان میں مضبوطی ہو بھرت گل کی طرح چین کیسے دکھا دے خالِ غرض کی بار آتش پر ہوا ہوں خاک میں او جگہ غرض تانے قل پر ہر دفعہ جنم پر صفحہ سے خیالِ نیرِ اوجہاں جہاں بھسکیا ہوا ام کا کل میں تان بند کے خیر و گلگاہ کے اوگل ہم سے ہیں عملیہ چل نہیں سکتا ہمارا تو سن عمر و ان نعتِ بخت پہلو ہو اہو ہیری ہونیں اور حلاج نہ جی تیغِ نار بار کا
---	--

کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے
 کھنڈے ہیں ان کا شمار کیا جاتا ہے

متصل کی بات کوں آئی سچھو دیکھا
 زلفِ تنگ کوں اگر آج سے تاسیہ ناک
 عقل و فطرت کا ایسا بین ہو کر
 استخوانِ دودہ و منجم و طہا بن اٹھیں

مکتوب
 ۱۳۶

[illegible]

ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر

بعد میں بھی ہو کر یہ جانا کی تلاش
 ملے وہ تو نے نہ کس طرح اٹھے دود سیاہ
 وہی کہہ رہی تھی بت جو تھو بہد جھانے
 خول سے خول ہوا جاہ وہ فن قہر ہوا
 سو بھی ہو سکے نہ لاش کی یہ تیریلوں
 کچھ علاج ایسا بتا دو کہ یہ درد دل بھی
 کچھ وہ انصاف پہتے شکوہ دوسری جھکیا
 یہ حوائی میں میں انصاف تو کر
 ختم خوانین تر حسن ہریت کھٹکے
 گدگد سے نابل کے نہ غچے مچھائیں
 رشتہ جان نہ لے کتے نہیر ٹاٹا یہ تیر

ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر

اغفر فرقت ہو چکا ہے میں میرے قریب
 امر قلیق یار سے دودن بھی جہان میرے

ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر

ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر
 ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر ہر ایک کی ہر ایک بات کو سن کر

یہ صنف ہوا نہیں تو بھی نظر نہیں آتا
تمام ہوا کرتی دار کائناتوں میں
جو ایک صنف ہے ہر جاندار کے لئے
جو ایک صنف ہے ہر جاندار کے لئے

<p>تھکائے کوچے میں حاکم ریاب بھلتے ہیں حساب وصل کو توڑا ہوجی کڑا کر کے</p>	<p>کبھی ہوئے نہیں ایسے مے قدم گستاخ بہت اُنو میں ہوئے اُنہی آج ہم گستاخ</p>
---	--

روایف	لحاط ہی میں شب وصل ہو گئی احسنہ ہوے بائے قلیق اس سے کوئی دم گستاخ	وال مہملہ
-------	--	-----------

ہوئی بلند جو ایسی شرفشان فریاد
 وہ دل حلا ہوں اگر پوچھے آ زبان فریاد
 وہ عذیب پہ آئے جو تازمان فریاد
 اگر یہی رہے بعد فاضی جو رہتاں
 نہ نیند آتی ہو جگہ نہ موت آتی ہو
 تھکتے اس نل بیرحم کو دکھا دیگی
 تری گلی میں جو عاشق کسان افسر
 چمن کی سیر مبارک ہو مصیفر کو
 جلائیو نہ لے اس مریخ آتش گل

کرے گا صحت اس بند آسمان فریاد
 چلائے نوک زبان میری شمع سان فریاد
 خان کرے ابھی صیادو باغبان فریاد
 کرینگے صوت ناقوس استخوان فریاد
 حیا لے لف میں ہو کی ملائے جان فریاد
 ابھی مٹی نہیں عاشق کی مہربان فریاد
 میادہ روند کا مالہ ہو پاسبان فریاد
 بہان قفس میں ہو درونہ مان فریاد
 کرینگے مرزا چن ہر آشیان فریاد

۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

قلمی لطافت و سبب وصل
 بدو آواز قلمی لطافت و سبب وصل
 صورت اینی کیوں نہایت میں لکھتا تو جان
 جہان بدتہ دعا عطر کے ہزار بلبل
 نہ قدر پیر سخاں سے ہوز بہار بلبل
 ہونی کمال ہن ہر ایک سیوہ وار بلبل
 نہیں زمین سے سر شاخ ہیں آتی
 کندھوں پہ چھ پر بار بلبل
 بن پرست وصل دیوار بلبل
 طبعی سے چال وہ لہو چال سے زیادہ بلبل
 قنات آہنی ہو گا جو تہ چال سے زیادہ بلبل
 جاگ جاگ آواز بلبل عین صبر بلبل
 بدو آواز بلبل عین صبر بلبل

اور آتیا نے اٹھین سے آنت گُل کے

قلق مصیب ہو گیا میرا غب کھٹکے

عبدی جان ہزار و ہر باغبان اودھ صیاد

دیکھ کر خستہ تاج کو دیکھ کر تاج پہ چاند
 حق میں تیری جگہ اس قدر کھاتا ہو چاند
 تیرے تلوار سے جو کتر اکیوتا ہو چاند
 دیکھ کر تیری سپر کے چاند کا قاتل مرفوع
 نام کیا کہیں کسی پرانی اپنی ہو پسند
 حلقہ لٹا ہو وہ رقص جس حیرت سے نقاب
 دیکھ کر شکو خرام ماند اس خود رشید کا
 حق سے ہر طرح کیا کم لکھو ہر مہتر سے
 روتی بدر عارض دیکھ کر اس ہا کی
 جبر کی شبیہ عارض دیکھ کر بیاتی ہو جب

قنات آبی ہو گا جو قنات آبی سے چال وہ ہو چال
 چلو چلو آ کر لو کہ سن جھٹکے ساتھ
 میں وہ آہ ہو سب سے رہنا رہنا
 ہو لے لے لے لے لے لے لے لے لے لے
 جاری حال کے کہ نہ رہا رہا رہا
 ہزار بار ہو سب سے لے لے لے لے
 ہو لے لے لے لے لے لے لے لے لے
 ہو لے لے لے لے لے لے لے لے لے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

غم کھاتے تھے جان لگی اپنی اور حقیقت
 میں پشیمان ہمارے بہت سے بھائی و بہن
 ہمارے گاہک تھے کھاتے کھاتے
 بار بار کی سچائی بھی جو تھی تو کیا نہیں
 اسے میں نے نہ کھاتا نہ کھاتی تھی
 درکار ہو چوسا کہ ہر دم غذا دید
 کوسو تھکاؤں لوں سے اور چوکا رہاں کو
 دانی نہ کھاتا نہ کھاتی تھی
 طبعی حصے سب دق کو لگا عیب

علم حکمت کے فلسفے کا جو بلایا تھے یہ
 مانی کہ وہاں عشق سے لے کر عدالت الہیہ
 ایک فرسائے لگا کر ایک ایسا پیمانہ بن گیا
 جس پر ہر انسان کا دل کا راسخ ہونا
 اور اس کے ساتھ ساتھ ہر انسان کی
 عقل کی ترقی کا یہی پیمانہ بن گیا
 جس پر ہر انسان کی عقل کی ترقی کا
 یہی پیمانہ بن گیا جس پر ہر انسان
 کی عقل کی ترقی کا یہی پیمانہ بن گیا

مطهر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

سخت جانی مری مل اس کا نکال لیکن نہ دور
عشق گل یہ ہر تختہ ناز بہا آس
حط سنگ پہ یہ اتنی ہر صدا دیکھتے ہیں
بیتھو میں کیا مری یہ چھائی ہے ہر سکو کر
اے بے کسر و تلکسر ہر جد اکو زیسا
زور و زور کچھ نہیں بھیرو گا وہ تیرا دیکر
کان کرا کر کھینچے غصہ کی نہیں سنتے ہیں

اردیف	اگر قلع ایسی اطاعت پہ بین کھی و غرور حسن پر اپنے جو کرتے ہیں طر حد ار گھنٹ	ذوال محرم
-------	---	-----------

<p>تہد و تشکر نہیں کبھی سچ سوال دیند واع استداع عشق کا کیونکر نوعزیر پوچھے زبان رخم حکمت سے مزہ کوئی جو یمان یا حرمین سے شرم وصال</p>	<p>بمحوں بوسہ لب استیرین ہر کیا یالیند ہوتا مست ہر پہلے پہل پہل پہل پہل قابل ہر کیا ہی پہل تری تلوار کا لند ستیرین کے پہلے کورہ پانی سوالیند</p>
--	---

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دل میں تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں

دعوتِ سگ حبیب کی عرضت کروں مرثیہ کا غم ملا مرثیہ کا غم دنیا میں اور خانہ اسید کوں پائے تہات کو مرثیہ کا غم نقشِ قدمِ حضور کا جہر ہی جلوہ گر دیتی ہو صبح شام شوقِ آج شاہری بازارِ حُسن میں جو وفا کی تلاش کی آجائے دم بھی ہو نونہ گراؤں میں دہو یہ اسکے دیا ہو جانِ پی مرغِ دل حُسنِ بیانِ لیلِ شرافتِ جہانین لذتِ حائے یا رسے پائی ہو ہفت دلو کمالِ داغِ محبتِ عزیزِ ہی قدرتِ خدا کی دیکھیے انسان اور عروہ	باقی نہیں ہو یورتِ لگا سٹخوان پر سطر کے عذاب ہیں اس ایک جان پر حاؤں یہ زمین چھوٹے کرکشان پر میں سرکھٹ ہوں طبعِ صنمِ امتحان پر اس زمین کا اب ہو دماغِ آسمان پر ثابت ہو بیگنا ہو مکاؤں آسمان پر دیکھی نہ ایسی جس کسی کی دکان پر لاؤں کبھی نہ حرفِ ثنا زبان پر اگر تا ہو مثلِ سگ یہ ہوا تخوان پر سو توف ہو بستر کی لیاقتِ بان پر آتی ہو سکر بن کے شکایتِ بان پر شمعیت ہو میر بان کی بس مہمان پر اک مشتِ خاک کا ہو دماغِ آسمان پر
--	---

دل میں تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں

سحرِ عشق

دل میں تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں

دل میں تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں
 وہ تو ایسی باتیں کہ
 ان کے دل میں نہ تھیں

[illegible]

[illegible]

اب تمام گرم بھل گئے کی کچھ فکر نہ کی اور آہو پی فسلق مصلحت متان نہ کرے	
---	--

ابرو من بلکوتیں ہو گیا آئی ہمار
 وصل کی تلاش خونہ جاگٹھ کر
 سچو گل نان کو باد صہین ستا پر تلج
 می میں یقین دیوار یدھ اندر نہ گھٹ گلی و
 قحاح توفیق قتل تجھ اعدا قربا کا ہلال
 کچھ تراوت سی گل داغ جگر میں دیکھ کر
 سو گیا وہ جاہل صہ گر میں دیکھ کر
 ستاح گل کی سی نکاحی مکر میں دیکھ کر
 مدد مان کیا کیا ہو قتل سے در میں دیکھ کر
 چاند اُس غریب عالم کی سپر میں دیکھ کر
 ہتھو کیا ہر بے ہر کو صبر کیا اعراس
 بھیکس کا کاسہ کفیا ہل ہر میں دیکھ کر
 اچڑا باز کا ہیا ر کٹھن جوڑ کر
 تاج فال بھٹا جسے چلی مٹھ جوڑ کر
 ریدہ آنکھوں کی تر گام کی طہرین چھوڑ کر
 مانگنا ہو خود وہاں خرم تن مٹھ چھوڑ کر
 نادک گلان اُرو کی کسانین جوڑ کر
 لیگئے تشریف تمتو کیا شت چھوڑ کر
 ہرست جو بے اسکے طار دل چھوڑ کر
 سوخت جانی نے کیا میرے دم اچھا سلوک
 کرد و لے اب قصو اُس مت میاں کا
 میاں بھی ہو قاتل اور اکل نظر کاسخ کا
 حکو اُس صیا وے قاتکانہ کی ہر خطلا
 ہو گیا غیر سے گھر بزم خوابان میں بگاڑ

کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے

گو صبا اٹھیں کیا کہ کرتا نہیں کئی
 مگر کبھی عشق نہ لٹ کا چھوٹا نہ سلسلہ
 گلشن میں چھو پیر قفس کے ہن باؤ گار
 جھکھا ہر جب اس لب شیریں کا دانت
 سپو نہ خاک ہوا ہونین نامہ کش
 یہ نیلگون لہاس نہ تائین کبھی
 اس کی گلی میں قبر تھیں باز کے
 گو بند کر چکا ہوں میں بار بھین مگر
 تیغ نکا ہا ناز سے قطعہ تمام کر
 باغ جہان میں ہمسائین نکات حرب
 ہوں تیرے شاہ بنوں مثل شمشک
 سو بار انقلاب بار بار ہوا اگر
 بلس کے ٹھکے ٹاٹ کی جیسے ہوا ہوا

میری طرف سے ملین ہن پرمان ہنوز
 ہوتے ہیں شانہ شانہ نخوان ہنوز
 بانی جو کچھ میں جاؤں سیان ہنوز
 ہونٹوں پھٹتے ہیں ہم اپنی زبان ہنوز
 اکبشور ہوز میں سے تائیں ہنوز
 کس غم کے سوگ میں ہوا سمان ہنوز
 باقی برائے نام ہن کچھ کر نشان ہنوز
 آتا وہ بجشایہ ہن مگر ہنوز
 تاتل تپا ہے ہن کے نیچان ہنوز
 پانی جگہ نہیں نہ پڑا شبا ہنوز
 مجزئی روح بچھو ہوا مغان ہنوز
 نامہ مرانا ہوا ہوا ہوا ہنوز
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے

کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے

کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے

کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے
 کھنکھاتا ہوں جس کا دل بھرتا ہے

ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند

وہ عاشق جاں بارہون کجیاں یہ کیلیون
 پانوں یہ گرسے باسکی شمشیر سحرانہ
 ہر مفسدہ پر دوا دافتنہ گرا انداز
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند

کی یہ اطاعت دل دیوانہ چند روز
 ہمنے تو خود امین جگہ دی تو کیا ہوا
 سداھی دوانہ کرو اتنی ہر بہار
 یہ رستان لیلی و مجنون کبھی نہ بھائے
 منہ لگ گئی تھی و خضر ز کستی سافیا
 ہم بزم ہکوار سے ہنسنے دیگا چرخ
 بے یار زندگی مری کم ہوتے تھے
 جلسے پر می جالوسے ہتے تھے رادون
 مالہ ہوا صفائی گل کوسے یار خیر

ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند

ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند
 ہر رنگ کی صحبت میں قلوب بیٹھے تہ بند

دو چھپاؤں میں

میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے

<p>کیا اڑا لالی صبا تیرے ہر گئی بوس بوسہ لے لیتے ہیں ہم بادہ کی بوس بے پروا دست تیرے خاتمے ہیں ہم بادہ پرست صحت گیسو تنکین کا تری ہو یہ اثر پھوٹو مگی سیج میں خوشبو یہ کیا تھی تیرے تیرے پیڑ تیرے کھٹے تیرے گئے یہ رخصت انوسیم نفیس سرد کھلا دے ال کو گلشن کو کسے صنم میں تو کبھی لا صبا ہلکا ریسے میں اس گل کے جو ہر تیرے عرق جسم کیا بھل چمن سینے میں کم حد سے نہیں گلزار تیرے وقت میں کس گل ترکا تصور ہو کہ اس پر بلبل راہ ہر قلون اُفت گیسو کو چپا تے ہو عورت</p>	<p>کہ لباس گل میں جو وطن کی بوس سست دیتی ہو ساقی کچھ میں کی بوس ساقیا فخر رزیں ہو وطن کی بوس ہاتھ خاں میں ہو مشک خن کی بوس یح کئی کو گل ترشے بدنگی بوس جان دی ہو تگھے ہی سب قن کی بوس ہر کلی میں ہو کسے غنچہ دہن کی بوس لبلبہ تگے ہو دماغ میں چمن کی بوس لگے آجوس طرے ہی وطن کی بوس رخت گل میں ہو تیرے جانشین کی بوس گل نسرین میں ہو کا فخر کن کی بوس بس گئی لینے سانچ میں کی بوس اکھمی چھپنے کی نہیں ہر کر خن کی بوس</p>
---	---

میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے

اے چھپاؤں

میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے

میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے
 میرا دل تیرا باد کا ہے جس کو باد کا ہے

دل سے کہتا ہوں کہ یہ سب کچھ
 میری طرف سے ہے نہ کسی اور سے
 میں نے اپنے دل سے یہ سب کچھ
 تجھے دیا ہے نہ کسی اور سے
 میں نے اپنے دل سے یہ سب کچھ
 تجھے دیا ہے نہ کسی اور سے

سوئی ہو نیم کا فرد و نیند رہے ترے خوش خن گیارہ سے پہلے کوئی شاید کے نصیب میں وصل صمیم سوئی ہو چہ چھوٹو کوئی بہر پویش صیاد بعد اپنے وہ رون نہ پھر رہی	زہر حرم میں ہیں بہن اُداس ہو چکو قتل کر کے مراتج زن اُداس سو جو کب ہوا ہر سچ بہر ہیں اُداس کراڑا ہر بے شے ہو گلبدن اُداس سنان ہر حو کچھ قفس تو چن اُداس
--	---

کیا کوئی دل لگا کے کہے شرا و مشق
 مقرر می سخن سے ہیں اہل سخن اُداس

لیکن یوں مجھ میں فی سید کے پاس حسرت قتل کا ہنسے نہ تقاضا تھا دامن الفت کی سیر کیا یہ تھا شوق مجھے و تھیں غم و صدمہ دور قیام قصہ دیوانہ شہر کے بخوبی کھولے کیسی تصویر کبھی ہاتھ سے اٹھانہ فلم	جیسے لیجائیں گہنکار کو جلا کے پاس خود ہی نہر چھید یا کٹ کے جلا کے پاس گھر کر کے کو لیا خانہ صیاد کے پاس حرم کی نہ تھا اس تہم پہاڑ کے پاس مژدہ بار سانس نہر جو ہر فصاحت کے پاس جاکے چھوٹے کئی روز وہ ہر اک کے پاس
---	---

مقرر می سخن

دل سے کہتا ہوں کہ یہ سب کچھ
 میری طرف سے ہے نہ کسی اور سے
 میں نے اپنے دل سے یہ سب کچھ
 تجھے دیا ہے نہ کسی اور سے
 میں نے اپنے دل سے یہ سب کچھ
 تجھے دیا ہے نہ کسی اور سے

ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

دلتوئے اللہ ہوں میں دارحسن میں آں سے یوں پہن کر تیرے برہن	اور اپنے جس کے خریدار کی تلاش سچے کی جستجو ہو نہ زمانہ کی تلاش
--	---

فرقت میں ہونے سے پہلے لگم شدہ قلوب میاو میں اپنے کرتے ہیں غوار کی تلاش

مثل فلک ہر منہ لٹکان میفروش ہمیشہ سے کہیں تیرے شایان میفروش طاہر اگر ہو تیرے عرفان میفروش بیکین گلزاروں سے ہر دوکان میفروش ایچ خمار ہر تیرے لب سے لب سے اب لا وعظا ہو زمین صاف کفیت ایک ایک ہو وہ خوش قسمت تر چین لوگ خط جہا کیسے اس کے عقل فلاطون نہیں صوبہ نصیب ہو تو وہ کفیتیں اٹھائیں	ہر آفتاب شمس ایدان میفروش جام جہان نما ہو کہ کان میفروش وعظا ہوں منبر تیرے شاخون میفروش پھول لالچہ لالچہ گلستان میفروش بہت عجب تجھے تم جان میفروش کیا پوچھتا ہوں حال مریدان میفروش ہر سو میں چاہیے کان میفروش وہ بھی تھا ایک طفل دبستان میفروش چھیو تیرے بن شاخون میفروش
---	--

سہ ماہی

ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

اس وقت کہ وہ اپنے دوستوں کے ساتھ بیٹھ کر کھانا کھا رہا تھا کہ ایک شخص اس کے پاس آیا اور اس کے ہاتھ میں ایک کھانا رکھ کر اس کے سامنے رکھ دیا۔ اس شخص نے اس کو دیکھا تو اس کے دل میں ایک عجیب سی بات گزری۔ اس شخص نے اس کو دیکھا تو اس کے دل میں ایک عجیب سی بات گزری۔

کوئی سے کوئی ہے یہ روئے نہیں	ہم بتلائے کچھ نہیں کرتا ہوں بارش
رویف	ساتی کا لطف دیکھتے ہیں حکم غیر
<p> یہاں میرا اس تمام ایسا ہے تمام تیرن کو جیسا ہے تھیں تھیں سے پھرتی کرتا ہوں جو قدرت تھا ہے برابر رسون ملاں تیار ہوں دم بدم کی پیش کا سب پر وہاں ہم حکم کے یہ شور ہو فصل ہمارے ہی ہمارے ہمارے ہمارے اگر کچھ چھینا ہے تو اس کے یہ ہیکل انصاف کو نہ اٹھتے تو اٹھان اگر </p>	<p> بہل کا کون لیتا ہو یہاں سے قصاص کس جرم کا لیا سرور ہاں سے قصاص لیتا ہوا رہا یہاں سے قصاص لیتا ہو سناں لے لیا تو سے قصاص کوئی نہ ہے تو اٹھتا ہے سے قصاص لیتا ہو جو خون نہ ہے تو اٹھتا ہے سے قصاص لے فاقہ کے ہوئے تو اٹھتا ہے سے قصاص لے خون نہ ہے تو اٹھتا ہے سے قصاص </p>
بہت جہاں کے کرتا ہوں سرور و فاضل	کیا لون میں اپنے بانی میرا ہے قصاص

اس وقت کہ وہ اپنے دوستوں کے ساتھ بیٹھ کر کھانا کھا رہا تھا کہ ایک شخص اس کے پاس آیا اور اس کے ہاتھ میں ایک کھانا رکھ کر اس کے سامنے رکھ دیا۔ اس شخص نے اس کو دیکھا تو اس کے دل میں ایک عجیب سی بات گزری۔ اس شخص نے اس کو دیکھا تو اس کے دل میں ایک عجیب سی بات گزری۔

اس وقت کہ وہ اپنے دوستوں کے ساتھ بیٹھ کر کھانا کھا رہا تھا کہ ایک شخص اس کے پاس آیا اور اس کے ہاتھ میں ایک کھانا رکھ کر اس کے سامنے رکھ دیا۔ اس شخص نے اس کو دیکھا تو اس کے دل میں ایک عجیب سی بات گزری۔ اس شخص نے اس کو دیکھا تو اس کے دل میں ایک عجیب سی بات گزری۔

علاقہ ہندوستان کے قریب ایک جزیرہ ہے جس کا نام "مینیکیٹا" ہے۔ یہ جزیرہ امریکا کی سرحد پر واقع ہے اور اس میں بہت سی خوبصورت جگہاں ہیں۔

حضرت بڑی ہڈاں کی نر جو ہر ہڈی
انگلی بہ ختم سے روم جو انماں مست بین
ظہیر مجھ پہ طرح کی سیکھ گاہ لگی
نیو و سہر بابتوقی نے شب کو یہ کر دیا
قرماں اس چھاپ کے اس روم کے سننا
لازم ہے دُحیت رز کا گئے وعظاری غنا
یہیر سہاں کا رست غیب نے کیا غنا
اس گھڑی نو آہ کا بین کر گیا غنا
اُن کو رہا چھاپ نہ عجب کو غنا
اتماہ عاشقون سے کراہی سہ لقا غنا

اولیٰ	محبوب میرزا فتح اپنا اس قدر کرے کہ تیرے لیے حرد کا کھنسی ہم ادا کرنا	سلیم احمد
-------	---	-----------

<p> ال کو زمین پر اور اب ایسی سیمبر طبع درات بر ختی مانی ہو دوست کے ساتھ حوص ہو گا بزم دولت و خوار می کچھ حصول عیالتی کے نیچے کھیتی ہو گنجینہ طے زر مستغنی المزاج ہوں ایسا کہ اہل زر استوق جواب نامہ میں حاضر ہو نہ لیا </p>	<p> بہتر سے نقد و صلہ کے ہر مصلحتوں پر طبع اند آدمی کو بھی ہے اس قدر طبع تقدیر سے ہر اچو کہے گا بشر طبع او آسمان زمین کو بھی ہو کہ تقدیر طبع لے سکتے ہیں مد فقیر کی مانند زر طبع ہے اگر سچے ہو کہ اسو نامہ بر طبع </p>
---	---

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

غصوں جیگہ بنوے نقش پاؤں تھیں
 بس تو کاش تھی اُدھر کو لگانے شمع
 یہ دلوں کو نہ اپنے کبھی یوں جلائے شمع
 بھڑل چلے سامنے کوئی نہ لکشت
 سیکھی ان یار میں فدا رہے شمع
 بادِ سوسم جان پر گل ہو جائے شمع
 ظلمتِ اندھین میں ہے رہا کج شمع
 جو بھڑکے ہوئے ہے کج شمع
 نقل میں لکھے نہ کوئی کج شمع
 جابِ لڑائی تھلائے جابِ شمع

یوں اہی علم ہوئی با جمیع علم رنگ
 حلقے سے سوز عشق میں بڑھانے حصول
 آتشِ سقلیہ کی دیکھے جو عاشق گریبان
 بین جل ہا ہوں کسٹخ روشن کی ٹاپین
 جل حلقہ ایک تابن طو کی عدم کی آہ
 اک شکاک گل کجزم میں بھرتا ہوں آہ کرم
 اس صحر ہر صبیحے آتشِ نوحہ سے
 سقلیہ کی طرح عاشق آتشِ لبان ہو نہیں
 بڑا نوحہ یہ کرتی ہر ہر بار گریبان
 ایسا فروغ آتشِ صنِ صنم کا ہر

کرنی وہ سونے سے فلق کیا سہا رہی

عاشق کی طرح ہے دل روشن نورانی شمع

روشنی بد کہ چٹل چراغ طور مع

ہاتھ سے اپنے اگر دشمن کرے وہ عرصہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

یہیں غصا صحت بکندہ کی ہونا چاہئے
 شیان بیان کا تہذیب سے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے

یہیں غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے

یہیں غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے

<p>تج فرج حسن بے مل ہو اجراغ پر واگو کھلائے قابل ہو اجراغ روشن سر مرزا خاں ہو اجراغ روشن ہوین گھر کا بے شکل ہو اجراغ شب بے نور حسن کا قائل ہو اجراغ دیوانہ ایسا عوام کا مل ہو اجراغ جنبہ میں درکش مکان ہو اجراغ روشن کوئی سر چھائل ہو اجراغ ہر رنگٹا فیتلہ ہر رک مل ہو اجراغ روشن میان کو پتہ قائل ہو اجراغ یان بھی جلا کے پتہ مل ہو اجراغ جگر حسد سے من حائل ہو اجراغ اُسے مقابلے کے بھی قابل ہو اجراغ</p>	<p>شعلے کے صراط پر روشن تھا بزم پر کرتا ہوشیاری رخ یا رگمیان لالہ کا چین میں تو بخوبی یقین ہوا اہو نے داغ و لکھو نہ تھا کچھ فروغ انگشت نعلیہ ہر شاہوت باندہ کی خانو سن کے بڑے کیے تجھ کو کھیکر اُس مہر ش کے پر نور عدا سے سمجھائیں نور خال قن اے کا کھیکر بھر کا پینفلہ حسن سراپا کا نامہ تر نشان دہ کیا تیسکو تجھے لوگ بھلا سنا تھا تو ابھر کی شب بے یون چلائے اُس شمع رو کا گرم نظارہ ہو جو میں نور کو آفتاب سے چھوٹے ہمسری</p>
---	---

یہیں غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے
 ہر قسم کے غصے سے بچنا چاہئے

[illegible]

جو دیکھے بجو ڈالیا ہو سر سار چراغ
 کہ اپنے داغ محبت سے دل مراد و شن
 صدف زلف صنم سوز داغ دل پہ کیا
 وہ دل بچھا ہوں کہ روشن کبھی نہ ہو گل
 سو سو آہ کے گل نہ دیالے بھی ہے
 ہو دیداغ تہ عشق زلف میں بے نشان
 تھار ہی زلف کا سو وہاں گل ایسا ہے
 یسین ہوائے چکا چوند اسے علی میر طبع
 بہار بھی رہی نظروں میں ہر خزان شرباب
 فروغِ تمغہ خویں نہ کیونکر اس کا ہو
 انسان دولت الفت ہر داغ صیرا
 شبستان بھر و نہیں جو آہ گرم کوئی
 وہ لاری حسن ہو تیر کہ مثل پر و اند

۹۰
 ملاحظہ ہو
 کہ یہ سب کچھ
 میری طرف سے
 ہے۔ میں نے
 اس کو
 اپنے
 ہاتھ
 سے
 لکھا
 ہے۔

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين الطيبين الطاهرين
الطيبين الطاهرين الطاهرين

این سخاوتمند تر است قابل انگ انگ
 و کجاست این عفت علق رود کار
 کی استقام با کی استقام با کی
 کی استقام با کی استقام با کی

[illegible]

[illegible]

کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان
 کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان
 کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان

بہرہ دگر سمجھتے تو دیتے نہ دل کبھی
 پاتے ہیں ذرے ذرے میں کادون
 حادوسیان ہیں قمر غم کے جالیہ
 طیم عاشقی میں سلیمان وقت میں
 یا مالون کا ہویا پیر افتادگی بلند
 درو حنا سے ہوتی جو خیم و فاکمال
 عیا ہے ہن ترک ملاقات یا سے
 دلو ہا لے اُلفت مرگان بارہو
 جب تک نہ دینگے بوسہ تریاق خال
 کرے ہن نفس ماوہ سے سیر طلم نم
 عشق میان بارہ ہمارا ہر لے گناہ

رد و مرا کا حرف نہیں کچھ ہین قلن
 یا ہین گے حلا اُلفت شاہ اُم سے ہم

کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان
 کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان
 کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان

عشق میں کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان
 کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان
 کلمہ اُلفت میں بھگوان دھرم شاکار
 پلٹا اپنا سوچ بیٹھا ہر مان بھگوان

[illegible][illegible][illegible][illegible]

(Faint handwritten Urdu script)

نورانی ہوا وقت سے مچھلے
 کراہی ہو رہی ہو اس امتحان میں
 دوسرے جواب دہ کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں

<p>مطعون ہو جاؤ کہیں تم جہانین جھار مرثہ کی چاہیے تھی سنا گیا غین اسو جان کا عقد ہو کہ بلی ہو کا نہیں ہسکا منہ ہو گئی کائنات دما نہیں کیا منہ سے پھول چڑھتے ہیں اک ایک تانین پرتی نہ تیری تیج اگر دریاں میں تیشو کو بھی جگہ ہیں ملتی دکان میں پھلے پڑے ہر اظہم کی زبان میں کیا تیر کا ہو توڑ تھاری کمان میں اسو جان تم جو لے تو جان آئی جان میں دیکھو کہ آئندہ ہر جڑا خاصہ نہیں مانند شمع رکھتا ہوں تیرا زبان میں جھالا میں ہو، تیر کا تیرے گانین</p>	<p>اتھار میں ہر خیر و کما جمع کمان میں پڑے ہمارے کھنکھرنے کمر میں بیسب تھے مانہ ہر کوندتی ہر پر زلف میں اس طعل کی مودھیا میں تھی تو آئی مان گاتا ہو جب ہمارا مرغیرت چن قائل ہمارا جیتے جی ہوتا نہ فیصلہ میوہ دے جو مے سے ہر رنگ فروش لکھا حساب ایسی آئندہ بائی کا ماحرا فرم گیا میں ار پر خم کو دیکھ کر ایٹھ سے وعدہ کر کے ہمیں تو حلا لیا نوومی تیج کل ہو یہ مد نظر انہیں چلتے ہیں میرے شعلہ آواز سے قیب اسو جان جان یہ شمیر پرواز حسن ہو</p>
---	--

نورانی ہوا وقت سے مچھلے
 کراہی ہو رہی ہو اس امتحان میں
 دوسرے جواب دہ کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں

نورانی ہوا وقت سے مچھلے
 کراہی ہو رہی ہو اس امتحان میں
 دوسرے جواب دہ کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں
 دوسرے کی ہمدردی میں

چونکہ دردم میں باک کے حال تھے
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر

پرتو فغان چوڑے میں مین رخ حبیب	پرتو فغان چوڑے میں مین رخ حبیب
بیری لے ہم سے رگ عوس لے لیا قلوب	بیری لے ہم سے رگ عوس لے لیا قلوب
جو جو فرسے اٹھائے تھے ہمدرد سادین	جو جو فرسے اٹھائے تھے ہمدرد سادین

<p>بول ہو کر بول یا درخ بے نقاب میں کیونکر نہ غصہ تیز ہوا نکاشا ب میں بول ہو سید وصل سے کس تیج تو تین بھرے چھوٹا سا بول لے دہ ہر ہوش لا کھون بناؤ ایک گڑھے میں اُنکے میں کیا شوق دیدن شترگان بیان کر دے کب نہ جلائی عشق میں ہوتی جڑ تیر دُور تانین کس تیج تو تاقی کا ست خوش صبح سے ہو کشتہ رنگ بچ کیا ہم نہ دُشربو کو نہین خوف باز پرس</p>	<p>اکتا ہوا لعل خون جگر آفتاب میں تہمت ہو گئی تلخی نکاشا ب میں گو خضر اسیر ہو گئے دام شرب میں جلائی جلائی رنگ کا قصر حساب میں لٹا ہوا کیا ہی مٹنے کے قصاب میں اسندہ ہو کر گمان اضطراب میں گر بان ہر جھٹکے جو خامی کیا ب میں مستی ہو فیض بہت کی کیا اسباب میں پروانہ تاد ہونہ شش بہتا ب میں یکساں ہوا سینا حال خطا و صوب میں</p>
---	--

چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر

۱۱۵

چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر

چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر
 چھوٹا چوڑا لبہ ہوا جس پر

[illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

کتب و نسخہ کا یہ ایک عجیب و غریب مجموعہ ہے جس میں
 ہر قسم کے کتب و نسخہ کی ایک بڑی تعداد جمع کی گئی ہے
 جس میں سے کئی کتب و نسخہ کی کاپیاں لے کر
 ان کے اصل کتب و نسخہ کو محفوظ رکھا گیا ہے
 اور ان کے کتب و نسخہ کی کاپیاں لے کر
 ان کے اصل کتب و نسخہ کو محفوظ رکھا گیا ہے
 اور ان کے کتب و نسخہ کی کاپیاں لے کر
 ان کے اصل کتب و نسخہ کو محفوظ رکھا گیا ہے

<p>دل باتاد فصل کو بھی کھی شاد رو اس مہ حسن فقیروں کی دعا لیتے ہیں</p>	<p>دے تیرے ہر مہ میں سب نور اکھین ہو گئیں ہر مہ میں دعا تھی نہ نور اکھین ہو گئیں وقت ساقی بین ترگان رستا ک ہیں کن نیلی انکھ لپٹے لگی کاتن ہیں لہجے کی کستی قدم گتہ میرا بن کہا مارساں وقت میں نا لان ہوسے تار نگاہ ہیکر میں گریغش کھاکے موسیٰ کی طرح ڈٹ لیتے ہیں متاع دل ہر اک انسان کا خاسرا سے ختم بین یہ پیر سے لگے دیکھ کر اکھین ترسی پیدا ہوا آزار دید صورت کان پھر رہی تھی بین ہر مہ میں</p>

ہر ایک کے لیے ایک جگہ ہے جہاں ہر ایک کو اپنا گھر ملے گا۔
 ہر ایک کے لیے ایک جگہ ہے جہاں ہر ایک کو اپنا گھر ملے گا۔
 ہر ایک کے لیے ایک جگہ ہے جہاں ہر ایک کو اپنا گھر ملے گا۔

[illegible]

ایکے بوسہ میں حوا ملتا ہے کہ سیدہ فلق
کشتی میں ہیں نہ تین تکر پائے ہیں

تے میں جو بہن لوانج تو مارے انھیں
 انکسین کھل جائیں جو دیکھیں تیری سیارے انھیں
 رخ جو ہر جا کا گھڑا تو سارے انھیں
 رات بھر جہیز گستی رہیں تارے انھیں
 ادھی کسے نہیں ہنرم کے مارے انھیں
 خوشیاں انھیں بہن لگا دے ادا لکے انھیں
 آپ کر سکتی نہیں آپ نظر مارے انھیں
 تیری کھوپہ بہن صدفے آتارے انھیں
 چشم انصاف دیکھیں تو چکارتے انھیں
 نظرتے جو دیکھیں تری سیارے انھیں
 دیکھنے کے لیے خواہیں ستارے انھیں

اور بھی پیاری نظر آتی ہیں سپاہیے نکلیں
 گو کیا کرتے ہیں خست جتنی کا وعدہ آہو
 ککشاں ٹانگ ہر تنہا ہر پوہ ہر حال
 تیرے ہاتھ کا قصہ حور ہا پیش نظر
 یہی نظر ونے مجھے دیکھتے ہیں وصل کی شب
 کہسی عبا کہسی حیرت کو لگا دیتے ہیں
 دیکھ لو صاحبیت بسین جوتے خود بین
 تودہ حق حتم ہر دیدہ زنگ لہنی تار
 صف نہادان ہیں تجھے جو کرین شہی
 یحوت حائلین ہیں حیرت کی آگ آکھین
 اگر خلق بالونہ ماہ ہر شان بھر کے

سنی می عزیز ہو گیا
 اور سلطان نے اسے عیب میں
 ان کے لیے جو کچھ
 ان کے لیے جو کچھ

[illegible][illegible]

[illegible]

مجلس شورای اسلامی

100

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

سید الشہداء علیؑ

بہارِ دہلیت ہے یہاں مثل جان سون
مہینوں دم لہیں مارا کیا ضبط معان برون
دینی تارہ دستا پر اسے رکایت اس گلستا کی
کیا پوسہ اس توشتے سی و درشان بیدن
ہوں پر اپنے ہم چہرے کے ایسی بیان برون
شانا جو جو کہ ہے چہرے کے ایسی بیان برون
کرسرہ جانی آؤ آؤ گنج سے پور بیان برون
دم تقی و عمر تیریں این افیاء بیان برون
ہیں جو اسان کے مہر ہے بیان برون
ہیں ہر باں برون

ادارہ دہلی میں
پیشکش کی گئی
نئے نئے
ادارہ دہلی میں
پیشکش کی گئی
نئے نئے

۵۱۱۵

میان سوزنی بوی گلستان
دین گنجین بیابان

ہم نے ان کو دیکھا ہے کہ وہ اپنے آپ کو بہت اہم سمجھتے ہیں۔

کتابخانه جامعہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

کہ سطح تزیون تیغ دم قتل اور شمشیر
 اس قبی کی محنت میں ہو کہ یہ کمال
 صد رہے بروالی سے نفس میں حیا
 قصر سرتی کہ میری نہ روں ٹھوکر ہے
 پھر کبھی ہے نفس بخولے سے بھی آنہ پھرا
 کیوں بہتیتے سے سر کوہ رقاص کاٹا
 بیابان مہارسی میں ساہو سہارانی ہو
 ہر گھڑی وہ صبا بہن بہن رہاں گیری کر
 عویاد رہا کہیں ہوں جو صل تلوسے کے
 دل دیوا لے اگست ہم جفا دکھا جو خوف

۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲

زبانِ عالم کا کیا ہے مٹھاں پر سون	زباںِ غیر کیا آتی نہیں یہی زبانِ بے سون
-----------------------------------	---

[illegible]

نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو

<p>میں نے چاہت تھی لیکن وہ نہ چاہتا تھا اسی طرح میری پاکلی ہو کر کش کش میں اٹھیں گے عاشق اپنے مصحف کا بچھنے میں جو تو نے جسے لب کے طرف ہو تو یہ کچھ یہ ڈر ہو بیٹھنے کی ہو نہ جائے ہر کمین عادت تنہا صبح صحت کی شب بے نت حلاقی ہو لی میں کیا اتار ہو کہ سر کا بوجھ اتار ہو جتنا ہوں چین عین عشق میں تو منہ کے کہتے ہیں ارادہ ہو کسی حال سے جا کر بوجھے اک دن زیادہ جائے درد و محبت ہو عزیزان کو چلے ہیں جانیر ہم کھیل کر شوق شہادتیں کہان وہ مسک رہا کہان انکی جگہ تو بہ خدا اس لیے سمجھے جسے جاں فتن میں آئی</p>	<p>میں تو میرا اٹھنے دیتے لیٹے جا رہا ہوں ادھر تڑپا رہا تھی ہر دھڑکا دل نے ہوں حد نہیں کہے یہ جگہ کے عزراں اٹھتے ہیں اشارہ ہوئی ہی ہم توڑنے تو لہجے آتے ہیں ہم اسکو ایسے پہلو میں اپنے کم بھلے تھے ہیں یہ سننے تھے ہم بے حد جہم طبعی اٹھتے ہیں ازہر میری گویا میں تنہا تھے تب بٹ جاتے ہیں ہمارے چاہنے والوں کا یہ بھی ٹھہر جاتے ہیں پریز او آدمی کے کس طرح قلوب میں آتے ہیں اٹھا کیا تھے یہاں عیسیٰ سے بھی جاتے ہیں نصیب سے چلتا ہوتا تھا تو قاتل صوفی لائے ہیں وہاں بارنگین لب کا غنچہ منہ پر چھاتے ہیں نہ ہم لیتا ہو ظالم نہ بیت ہم میں آتے ہیں</p>
--	---

نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو

نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو
 نہ کو جا چکے تھے چھوڑا سہلے کو

اکران اکران یہ چار سکہ بدلت پانی
 جو کہ تیرے لئے ہے اور خدا کی
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار

میں تو کیا دم میں انھوں نے بلائیں آئیں بھیس میں ہر گز انھوں نے بلائیں آئیں عاقبت کام سے میری فائیں آئیں ہر مراد چھٹی گرد و نئے ملائیں آئیں پانی رسا کین کیا ٹھنڈی آئیں آئیں حوٹیاں بن ہوئی تھیں صلہ میں آئیں خواہ میں سیر ڈالے کو بلائیں آئیں تیرے بار کو یہ اس دامن آئیں سیرت میں ان سے غیہ میں آئیں جبکہ گنتی میں ہارنی خطائیں آئیں نئے میں میں یہ جانا کہ گٹائیں آئیں یہ مجھے گور غریبا سے صائیں آئیں دیر سے تیرے یہ رنگ اپنی قبائیں آئیں	بچ سے اے حقیقت میں ہر جینا شکل حاکم شفیقہ و لطف ہاکت کومری منفعل نہی جھاؤں سے ہر سمجھے وہ حسب ہوتے ہی گیسو سے دلدار کا سو اچکو روکے میں نے جو دم ہر پھر ہی ہنس کا ہوئے پیغام وصال اگلے دم نزع تھے لگ گئی تھیں تصویر میں جو ان انھوں نے کیا شفا بخش ہیں سید فتنہ و پستہ نعمتیں کھاتے ہیں کھانا ہونیں غصہ و غم بے حساب سے کرم ہمہ گیر و زشتا دکھ کر تو کو طاقونہ میخانے کے معتنم عرو درودہ کو کچھ کچھ کر لے کچھ ہو میں چاک تو کچھ خود ہی مسک کر آئیں
--	--

جو کہ تیرے لئے ہے اور خدا کی
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار
 کرب و ملاوس اور اس کے تین چار

میں تو کیا دم میں انھوں نے بلائیں آئیں
 بھیس میں ہر گز انھوں نے بلائیں آئیں
 عاقبت کام سے میری فائیں آئیں
 ہر مراد چھٹی گرد و نئے ملائیں آئیں
 پانی رسا کین کیا ٹھنڈی آئیں آئیں
 حوٹیاں بن ہوئی تھیں صلہ میں آئیں
 خواہ میں سیر ڈالے کو بلائیں آئیں
 تیرے بار کو یہ اس دامن آئیں
 سیرت میں ان سے غیہ میں آئیں
 جبکہ گنتی میں ہارنی خطائیں آئیں
 نئے میں میں یہ جانا کہ گٹائیں آئیں
 یہ مجھے گور غریبا سے صائیں آئیں
 دیر سے تیرے یہ رنگ اپنی قبائیں آئیں

اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں

کر تادمان مار کی نگینہ نکاو صفت کیا اعتبار ایسے تون مزاج کا اس غیرت مسج کی گھسی کو اسطے جھوٹے ہائے غم کے ہر دعوت کو نہیں کیا وہ دل اسیر و ام بلا ہوتا جو دام لوں کے اقد ہوش تک آج کے ہاتھ فطر و نہیں غیر کے ہوس کا ہون تو کسب جلو کو تیرے کیلے ہو مجھے رو نہیں کیفیت آئی یکدین دیکھ جائے وہ عو نظارہ دل ہر دہ بت ہر حجاب میں دسے بھلا دیا ہر گلون سچی کیا مجھے دل پہن رہتے ہیں جو کوڑی کوڑی کس لالہ کے دلیں نہیں گھر مقلق	عمو ہر کہ غنچے کے منہ میں ان نہیں حوہ ران کبھی ہو کبھی ہر بان نہیں مٹیا ہر فلک یہ رن ککشان نہیں قابل سگ جری کے یہ استخوان نہیں حو گو حیرہ گو گیسو عنبر نشان نہیں ایسا تو زلف مار کا سودا گران نہیں صبر کر طہ مار یہ تو میں نگران نہیں ایسا وہ رو یہ ہو دل عاشق کسان نہیں جو قائل کرامت پیر خان نہیں حیران ہو اٹھ نہ جانان عیان نہیں اب بق کو بھی یا ورا آستان نہیں اپنا جا فریاد استخوان نہیں وہ کونسا چین ہو حیات اشیان نہیں
---	---

اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں

۱۶۹
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں

اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں
 اس کے چہرے پر کرم طش ان نہیں
 ایسا کوئی بن جاسکے اسٹوان نہیں

<p> یہ لکے ہر جو ہوئے قتل کی تدبیر میں میں بھی عموماً ایک لیل کا ہوں و صو گرو کیا اسیر گویے دلدار کوئی حیل بسا دل دل سے ہر ہزار کشتہ ابرو سے بار رہ جانے نہ لڑائی ہر یوں حتم سیاہ وہ مان ہو کو نہ تیری طرف جو نہیں دیکھے کٹینے میں اک جان جاگتی رہتی ہے کھینچی ہو گرو شہ ارے قاتل میں موت وہ معشوق ہو تابع زمان نہیں شوق کا دلے علامہ متصل سپہ سونہ دل طاہر دل نام مستعار گرو دیکھا نہیں گر ہجوم شوق آزدادی نہیں ہر دم ہا آہ نہیں نہیں ہر اس کے گلیں گلیں </p>	<p> اب نہیں سوچو قاتل ابرو شمشیر میں رہا کے قیس بھڑنا نظامی لہو دیر میں کس لیے ماتم بڑا ہو خانہ زنجیر میں پرورق یابی ہو ہے دہن شمشیر میں جس طرح چھٹتا ہو آہود ام آہو گیر میں شرح اک قرآن کی کھچی ہو پٹری میں جو کھٹا رہے عناصر کا ہو اس نقبو بڑ میں نقد دل میرا سدا ہوا ہو دہن شمشیر میں از پر ہی میرا دل ہو کنور ترخیر میں اوشہ خوبان و عملہ ہر مری زنجیر میں کیا پر غصا ہیں اوسیا دیکھے ہر میں ایک مان ڈاکا پر کیا خانہ زنجیر میں لال مچلی بڑی بھرتی ہوئے سیر میں </p>
--	--

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۲۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۳۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۴۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۵۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۶۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۷۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۸۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۹۔ ملتان سے ۲۰ میل دور
 ۱۰۔ ملتان سے ۲۰ میل دور

[illegible]

تصدیق شدن یہودیوں کا ذکر دین و توحید میں جو انان جہت سے شکیانہ نہ ہو
 یہودیوں کی جو عبادتیں ہیں ان میں سے جو کچھ کہیں
 کہیں ان کا جو کچھ کہیں ان میں سے جو کچھ کہیں
 کہیں ان کا جو کچھ کہیں ان میں سے جو کچھ کہیں

چشمہ تان مہر کی آفت بن توحیان کیا کر رہی ہو بیتہ مشاطی ہزار کرتی ہوا شوق بن کس کو بہ مال	مہر کے صحن کجی ہرن دیکھتے چلو آرٹس عروس جن دیکھتے چلو فتاریار کے بھی حلیں دیکھتے چلو
--	--

آئے ہو صید گاہ حمان میں تو ای قلق
 طرز مشکار بیر فگن دیکھتے چلو

مغرہ بھرے ام کشتہ بیدادہنو جان نیے میں تو ای ہنضو باک نہیں حسرت زادی کی پیچھے کوئی اسکے دے ہم اسیران ہن میں نہ اگر رزمہ سنج شوق کا تو یہ تھا ضاہر کہ کٹاؤ گلا شکر کی جاہی سراوار جفا تو سمجھا اٹھیں سیکار ہیں ہنکو نہیں حسرت شعشعہ حنت میں موج جتس حن سودا	کون حسرت زدہ ایسا ہو کہ جوشاؤنو پاس اتاہو کہ رسوائی صیادہنو جس گرفتار قفس کی کوئی سیادہنو اس قدر رونق کا شائہ صیادہنو قول بہت ہو کہ منت کس جلاؤنو مر شا دل شاکی سیر جمی صیادہنو دل وہ کس کام کا کہ کشتہ بیدادہنو کھولہ دین قصد مری خار جو قصاؤنو
---	---

مہر کے صحن کجی ہرن دیکھتے چلو
 آرٹس عروس جن دیکھتے چلو
 فتاریار کے بھی حلیں دیکھتے چلو
 آئے ہو صید گاہ حمان میں تو ای قلق
 طرز مشکار بیر فگن دیکھتے چلو
 مغرہ بھرے ام کشتہ بیدادہنو
 جان نیے میں تو ای ہنضو باک نہیں
 حسرت زادی کی پیچھے کوئی اسکے دے
 ہم اسیران ہن میں نہ اگر رزمہ سنج
 شوق کا تو یہ تھا ضاہر کہ کٹاؤ گلا
 شکر کی جاہی سراوار جفا تو سمجھا
 اٹھیں سیکار ہیں ہنکو نہیں حسرت
 شعشعہ حنت میں موج جتس حن سودا

مہر کے صحن کجی ہرن دیکھتے چلو
 آرٹس عروس جن دیکھتے چلو
 فتاریار کے بھی حلیں دیکھتے چلو
 آئے ہو صید گاہ حمان میں تو ای قلق
 طرز مشکار بیر فگن دیکھتے چلو
 مغرہ بھرے ام کشتہ بیدادہنو
 جان نیے میں تو ای ہنضو باک نہیں
 حسرت زادی کی پیچھے کوئی اسکے دے
 ہم اسیران ہن میں نہ اگر رزمہ سنج
 شوق کا تو یہ تھا ضاہر کہ کٹاؤ گلا
 شکر کی جاہی سراوار جفا تو سمجھا
 اٹھیں سیکار ہیں ہنکو نہیں حسرت
 شعشعہ حنت میں موج جتس حن سودا

باغ میں میری لکھی ہوئی خطبات پڑھ کر
 گری ۹ میں سیکھا دو عہد لیب دار کو
 لکھی ہوئی خطبات پڑھ کر
 گری ۹ میں سیکھا دو عہد لیب دار کو
 لکھی ہوئی خطبات پڑھ کر
 گری ۹ میں سیکھا دو عہد لیب دار کو

دیکھ لو کروں تارا سقد رچھا نہیں کیسی فوجی ہو سہیں کیا شرف ہو گیا ہیں سیر کی باغ جہاں کی آیت کیا جہنم ہو گل کو بختارنگ رقصہ تہہ سے حسرت لباس سے لے کر دیکھو شیخ شکر دل	ضبط کرنا ہوں ابھی آہ دل ناشاد کو کیوں کیسی دیتے ہیں تشبیہ آؤ مراد کو حشم حشر سے نہ دیکھا عالم ایجاد کو راسخی تعلیم کی قد سے شمشاد کو کوئی نہتہ نہتہ نہیں توس کی فریاد کو
---	--

حسرت چھو رہا ہے ہر فرد میں گہرا غم
 لشکر لعل لارہ انشا ہا یا مہار کما د کو

انکی آنکھیں ڈھونڈھتی ہیں ملائی میرا کو کہیں حلا کرے ہیں گل برسوں میں راز کو تشنگی اوقات عالم تجھ سے آئے ہیں اور جنوں یا قرۃ العین سے جانی ہو او شکر کہ تیرے تیرے ہو تو تر آب شیخ دیکھ کر بیوت ہو جاتا ہوں موتی کی طرح	قدر الیہ اسطے گردش ہو حشم یار کو آتش گل سے صر ہوتا نہیں ہو خار کو ابدار اپنا سگتے ہیں تری تلوار کو عمر اس آئین میں ہے دیکھا خاد کو حاجت عینین ہو زحم دہندار کو صاعقہ کہیے فہار سے پر نور خسار کو
--	---

دریا میں آجیے دی این فطرت کو
 دریا میں آجیے دی این فطرت کو
 دریا میں آجیے دی این فطرت کو
 دریا میں آجیے دی این فطرت کو

لکھی ہوئی خطبات پڑھ کر
 گری ۹ میں سیکھا دو عہد لیب دار کو
 لکھی ہوئی خطبات پڑھ کر
 گری ۹ میں سیکھا دو عہد لیب دار کو
 لکھی ہوئی خطبات پڑھ کر
 گری ۹ میں سیکھا دو عہد لیب دار کو

بہارِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی

<p>بجائے مثل بستر خار لینے دھڑلے پیار پیور و خضر ز سے ہوں امیو طیب نالہ کر نہ توکان ہون کر دیوینے کر مولامرے مذکور می صلدا آئیو دیکھیہ فروغ حسن جسماتی کا آفتاب لانی تہمرا اٹل کے صبا کو سے یار سے کر لیں حضور کے کبیلے سے مقابلہ اس غیرت چین کا اگر سو نگہ لے حق سونے نہ دگی یا شرس اصدار کی دیب بغل ہو یار زمان پر ہر یہ ما کھولے کلیہ شوق ابھی قہل مراد ٹوٹا بھی لور یا سین رکھتے ہیں ہر فقیر یکم اس سے دور ہر کہ لیجا کی طرح سے</p>	<p>درخت میں غلی بھی اگر فرس خواب ہو فست میں سر تخم کر سے ستراب ہو ہل چاہئے ہر نہ لکھو اگر صرا سب ہو سے لے میں جبکہ ہوا اڑیو اب ہو مرغ نگاہ آفرین رخ سے کاما اب ہو ر ہر نہ ہرین ملک کی ہوا خراب ہو اسین کوئی ہوا نہ کوئی آفتاب ہو بسل ادا مارا نہ ہو ہر خوش بکلا ہو آنکھ ہر نہ آکھ کی ہر شاں ہر ہوا ہو اس را لے دہر کے انقلاب ہو ہر راہ وصل نہ اسکا ہوا ہر ہوا ہو اہل دہر کو نہ دہر اہل ہوا ہو اگر اہل ہوا ہر دہر ہوا ہوا ہو</p>
---	---

بہارِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی

بہارِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی
 درختِ حیات و شادمانی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

این مرض اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 بغیر ت کیلئے کس منہ سے عا کر تھے ہو
 ایسے عوار کو یہاں سے عا کر تھے ہو
 اور مدد اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 اگر تھے ہو اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 ہوا قسم اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 ہوا قسم اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 ہوا قسم اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 ہوا قسم اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو
 ہوا قسم اور ہوا قسم اور مدد اگر تھے ہو

کوئی کہہ چاہیوئے خطا کرتے ہو کیا
 لائے اعمال سے تم کچھ بھی جانتے ہو
 دل تھا کارونکو دیتے ہو ہر اکیتے ہو
 ہم چاہے جہاں تو کا کیے قصہ نیک
 رشتہ کس طرح بنو اور جان و جان
 ولین جا دیتے ہو عشق صفم خود بین کو
 دیکھو جلا دو میں ہو خاک فکے پر نام و جان
 دستیاب کو تو یا لوس ہو محروم ہرین
 کتے صیاد خدا بیشہ ہو تم بھلی روحان
 حسن اعجاز تکلم عود دکھانے ہو کبھی
 صبح ہونے لگے گھڑاتے ہو ہم سے بین
 نگرین جسم سے بھولے بین پیرا سن گل
 ہم بھلے کیلئے کتنے میں بھلے اور جان

کوه عارض کا فتح حاصل ہو

لے گیا ہے سدا دل میں کہ نہ ملو تو
 آہ بے شمار عیاں درو لکھیں
 کیا کرنا چاہئے کہ نہ ملو تو
 آہ بے شمار عیاں درو لکھیں
 کیا کرنا چاہئے کہ نہ ملو تو
 آہ بے شمار عیاں درو لکھیں

سدا اس ہون کہ فانی عالم نے خود آج
 لکھے او عاشق نات دیکارا جگو
 حان دی عشق میں اس حور کے میں جو خلق
 قبر میں آکے مسرتوں نے انا را احسا

کہتے ہیں طالب لبیک ایک نظر دیکھیں تو دل ہو جو رنگ ہمارا کہ حکر دیکھیں تو حائیر کیلئے بیٹھے ہیں ہم بھی ترس جھپ ہمت اس سن میں بھی لڑائی نہ کرے مزید یہ وہاں کر اس مہ کے سوا ہر کوئی اور بہت دن ہم نے کسی طرح در اندازہ نہ عید تہنہ کے سوا کوئی اس کی یاد نہ پورے نیکبائے نہ شہر موثرین آب ایک کھی کھی ہو زے میں ایک کیوہ بیدول وہ بریر و منخ الو سے اللہ تبارک	ترجی نظر دن بھی دیکھیں تو اوھر دیکھیں تو کوئی نہ ہر تر اترتے نظر دیکھیں تو آج کتنا نہیں جتا ہو جو دیکھیں تو شہر میں کوئی راحلہ شہر دیکھیں تو چشم انصاف سے بابا نظر دیکھیں تو المین اس غلام انداز کے گھر دیکھیں تو آچا بربادی اباب ہنر دیکھیں تو کیسے لذت کے ہوتے ہیں نہ دیکھیں تو کیا ان آنکھ کو ہر مسطر نظر دیکھیں تو کہ طرح ہوش میں ہوتے ہیں شہر دیکھیں تو
---	---

عشق تو ان کی کی تو تم کو
 بہت محنت میں لگتا ہے
 میں دیکھتا ہوں کہ
 تم کو کتنا دکھ ہے
 میں دیکھتا ہوں کہ
 تم کو کتنا دکھ ہے

کہتے ہیں طالب لبیک ایک نظر دیکھیں تو
 دل ہو جو رنگ ہمارا کہ حکر دیکھیں تو
 حائیر کیلئے بیٹھے ہیں ہم بھی ترس جھپ
 ہمت اس سن میں بھی لڑائی نہ کرے مزید
 یہ وہاں کر اس مہ کے سوا ہر کوئی اور
 بہت دن ہم نے کسی طرح در اندازہ نہ
 عید تہنہ کے سوا کوئی اس کی یاد نہ
 پورے نیکبائے نہ شہر موثرین آب
 ایک کھی کھی ہو زے میں ایک کیوہ بیدول
 وہ بریر و منخ الو سے اللہ تبارک

اسی کے ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے
 ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے

ہونے کے جسکے جن میں ملائے ہوئے سمجھا میں خضر چہ آجیات ہوں مانگا جو بوسے میں نے شہ وصال کیا کیا صحت نہ پائے سوسن کی بھی نہیں سرخی نے لہو کی کیا تھوٹکا خون ہونٹوں میں داکر جو گوری می پائے پانی پھر اے مصر کے منہ میں قہر دم کیا بونہ یہ ڈہکایا یار نے شیر میں لی تو دیکھنا وہ نیشکر بنی	لاکر کیا وہ برگ مرنے بھی پائے ہوئے ہوئے لیسے کے رستے ہوئے ملائے ہوئے از خود ہے میں اس کے مرے کھٹکے ہوئے لکڑی میں جن بن پائے دکھائے ہوئے لالہ جی چپائی تو کیا لگا لگائے ہوئے کیا وہ تپتے پتھر میں کیا کیا ہوئے شیر میں کمال شیکہ جو وہ دیکھ پائے ہوئے سدا میں اس کے تھوڑے لاکر ٹھکے ہوئے قلیا کی فرسے اسے چائے لگائے ہوئے
---	--

بوسے دہن کے اس کے سین سے قلوب کہتا ہوں اسے نہت کبھی گاہے ہوئے روئیے	تو نے جو ہم نے تھکے لگا لگا کے بے بار وود لکھ کرے آسمان بنا
---	--

اسی کے ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے
 ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے
 ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے

اسی کے ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے
 ہوسے ہوا آج سادوٹ نہ چھوڑے
 اسی جان بھٹکتے ہیں کہیں تیرے دل کے

و چون این نام کو ازاد کوئی از
 در میان آن که ازاد کوئی از
 و چون این نام کو ازاد کوئی از
 و چون این نام کو ازاد کوئی از

وہ جو پروردگار پر ایمان لایا وہ خواہ
 سیکس کے خط سفر سے ہم اپنی کئی فائدہ
 وقت اگر وہ ہونگے مری سو فیصلہ سے
 دکھلا کے ہوتا ہے بلا کسی غیب کا
 کچھ لگتا ہے جو وہی لگتا ہے ہر
 بعد فنا تصور و زمان پار سے
 داؤد و سنان کی وحشت میں ہرگز

چھائی کے خاکے ادبی و شاعری کی اہمیت
کاٹھن سے اپنے پاؤں میں لورن بنائیں گے

اُن سب سے پہلے کہ تازہ جو پیدا ہوئی
ایسی بن سکوا میں کہ مسلمان کہ بن
جان حسین میں بنے میں خریدار ایسا
ہر طرح جاننا دیکھا کچھ دیکھا لیکے نیا

[illegible][illegible]

چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد

چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد

چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد

و نه لایق که فرقت بین سدا که کوثر ناله بر آید هست ظاهر و نه رخ و نه گیتی استی و نه غم و نه چادر و نه خون و نه قمر کی گنجین آگین گنج و نه نه شکست علی اسیر اک دن تکلف میکشی میانیا کم ظرف کریمین خون اسیر اسیر بارها و چلا اسیر آه و مین	هر اک و لغت و حکم و چشم خورشید قیامت است عیان لقتل و نه آید هستی خیم حیرت است تکلیفی با نیر و نه بر سر و نه نیر و نه ترست هزار ابر و نه کان و نه لعلی رنگ بار و نه جرت یلکے جملے طر سے کیا ساعی کی جاست غم و نه شمشیر و نه کو و نه یون و نه نیت است
فلق اس نعمه آرائی کا کتب عجوبه سلیقه تھا دوزخ و نه ریب ہند کی فیضان صحبت ہو	
عارض میں تھا کہ کیا صفا ہو و نہ لاله جو سرے کا بنا ہو سیارہ جو تیری چشم کا ہو و نہ لاکھ فریب جنت و نه خلق سب کہتے ہیں جس کو ماہ کامل	شمع آئینہ اینا دیکھت ہو یہ تیغ نگہ کا یہ تلا ہو زکس یہ کب آنکھ ڈالتا ہو برہہ کہے گا بت خدا ہو نقشہ کف ہائے بار کا ہو

چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد
 چو چرخ برآورد چو چرخ برآورد

[illegible]

[illegible]

صدیقہ حضرت سیدنا ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ ایک شخص نے کہا کہ میں نے اپنے دوست کو دیکھا کہ وہ اپنے دوست کو مار رہا تھا۔ میں نے کہا کہ یہ کیا حال ہے؟ وہ نے کہا کہ میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے دوست کو مار رہا تھا۔ میں نے کہا کہ یہ کیا حال ہے؟ وہ نے کہا کہ میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے دوست کو مار رہا تھا۔

اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔

اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔

اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔

اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔

اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔ اگر کسی شخص کو کھانسی ہو تو اس کو کھانسی کی دوا دی جائے۔

انسان کو بیابان جان میں نہ رکھو
وہ اپنے مال و دولت کو اپنے ساتھ لے کر
جس کو چاہے وہاں سے لے کر جہنم
جس کو چاہے وہاں سے لے کر جہنم
جس کو چاہے وہاں سے لے کر جہنم

جو یہودیئے تانکے تھارے خوشی کا عوص جو نیلے کار لائے و کھلیے باقی	خریدار کیوئے مشتری بازار بزم سے ہارے قبر اگر کچی ہو تو محنت سر غم سے
---	---

ہستہ خاک چھوٹاؤ گے مثل قیس صحرای کی خلق کو یہ سہ قحی امید اور ہلی مش تے	
--	--

آئینہ زب مستو کی ہر ہر عمل میں ہو دلین جو نیلے یار ہو تو دل بغل میں ہو	اچھا نہ مڑ میں ہر تو کہ امت مثل میں ہو پھر کیوں ہو غم کہ صاحب نہ محل میں ہو
کتا غور ہو تھین حسن و جمال پر ہو یاد دلین پیچہ رنگین یار کی	گویا دیار حسن مختار سے عمل میں ہو مسندی کے چور کا گدائیے عمل میں ہو
بد تر خزانے ہو ہیں اس باغ کی ہمار لیتے ہیں بے اس لب گیسو کے اس دن	بے نفاق بھول میں ہر ہر عمل میں ہو ملک میں سے تاحق اپنے عمل میں ہو
منہم یہ کار خانے ہیں دنیا کے کہ نہ فکر حون گیا وہ پیچ مگر انکے چن وہی	کوئی ہو چھوٹے میں تو کوئی عمل میں ہو سیکھ مل حضور کی نصیحتے میں ہو
پہلو میں چھوڑیں کہ پکستا ہوت دن	بارت دل ہو یا کوئی بھوڑ بغل میں ہو

سہرا
دست دہانہ صاف ہوا باغ میں
دست دہانہ صاف ہوا باغ میں
دست دہانہ صاف ہوا باغ میں
دست دہانہ صاف ہوا باغ میں
دست دہانہ صاف ہوا باغ میں

پہلو میں چھوڑیں کہ پکستا ہوت دن
پہلو میں چھوڑیں کہ پکستا ہوت دن
پہلو میں چھوڑیں کہ پکستا ہوت دن
پہلو میں چھوڑیں کہ پکستا ہوت دن
پہلو میں چھوڑیں کہ پکستا ہوت دن

[illegible]

و چون در بیعت به کیا اب و تابید
مگر کرد مال کا کو علی هفت باب
نیکو سبب و حسن خضر شوق نمود
ساقی کما بدولت بین جفا و انانیت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ہمارے حسن کا لکھ ہر اردیکھ چکے
 اس اٹھو فاقہ چڑھ لو بہت نہیں بولے
 زوال جس میں کیا ترک کیجیے اُلات
 عمت اُنکو نہیں ہر فریب کرتے ہیں
 بلاؤ حام شہادت کھاؤ، لگی لگی
 عیان ہونا نہ شکیں کی تو بے اثری
 کمال چڑھ ہر زیادہ جاب جاب
 نزعان ماع کا کسو خطر ہو گئے وہ
 تجھے بھی قاتلوین اپنے لکھ لیا ہٹے
 حضور پہلی ملاقات اور نہ تھا کہ تم
 زمین قبر بھی جو چاہے اب غلو کرے
 یقین ہو اسے غم و کنارہ کر جائیں
 کلا کر دے تو کیا ہو گا دیکھنے والے

خزانیں بس لگی کا بھی تیار دیکھ چکے
 شہید لڑکا اپنے مزار دیکھ چکے
 خزان بھی کھیلین جسکی بہار دیکھ چکے
 ہم آزمائے انھیں لاکھ بار دیکھ چکے
 اس آبِ نیچے آردار دیکھ چکے
 تجھے بھی آہ دل تیار دیکھ چکے
 بس لکھتے ہو پر وہ ہزار دیکھ چکے
 ہزار رنگ سے سیر بہار دیکھ چکے
 ترا بھی جائزہ و شمسوار دیکھ چکے
 ہم ابتدا ہی میں انجام کار دیکھ چکے
 خاک کے تو ستم بے شمار دیکھ چکے
 رقیب اسکو ہمیں ہکٹار دیکھ چکے
 تمہارے طور ہمارا شمار دیکھ چکے

[illegible]

در کوشش صنم پیش نظر ہو
 تمام راہ مضمون کر ہو
 زبان وصف دردندان میں تم ہو
 وہ مہیارہ جو شب سے جلوہ گر ہو
 تہادت پائی کھایا تاج کا بھل
 تڑپتا ہوں پڑا آتی نہیں نیند
 نہ لکے سائے سے زلفوں کے کیونکر
 کہاں تک صدمہ اعیار اُٹھے
 وہ غمیدہ ہوں بیان بن کر اک سے
 جسے کہتے ہیں سب دنیا میں پیری
 یہ اب ہبکو نگارہ دتت دتت

یو جیو تو نہ حال متعلق وہ تو آجکل
 آوارہ کو چہ گر دھڑائی خراب ہو

ہر اک آنسو مرار شک گھر ہو
 سو ملک عدم اپنا سفر ہو
 یہ گویا ماہی سر گھر ہو
 مرا گھر غیبت راج قمر ہو
 مرا دل تنہا مار و ر ہو
 شب فقت کی بھی یارب سر ہو
 کہ تپتی ہالی سے بھی وہ کسر ہو
 سر تہتہ تو نہیں مدد بشہ ہو
 کہ راہ کتویرا حث کدھر ہو
 یہی شام حوانی کی محسوس ہو
 مرا غول سیا باں راہبر ہو

در کوشش صنم پیش نظر ہو
 تمام راہ مضمون کر ہو
 زبان وصف دردندان میں تم ہو
 وہ مہیارہ جو شب سے جلوہ گر ہو
 تہادت پائی کھایا تاج کا بھل
 تڑپتا ہوں پڑا آتی نہیں نیند
 نہ لکے سائے سے زلفوں کے کیونکر
 کہاں تک صدمہ اعیار اُٹھے
 وہ غمیدہ ہوں بیان بن کر اک سے
 جسے کہتے ہیں سب دنیا میں پیری
 یہ اب ہبکو نگارہ دتت دتت

در کوشش صنم پیش نظر ہو
 تمام راہ مضمون کر ہو
 زبان وصف دردندان میں تم ہو
 وہ مہیارہ جو شب سے جلوہ گر ہو
 تہادت پائی کھایا تاج کا بھل
 تڑپتا ہوں پڑا آتی نہیں نیند
 نہ لکے سائے سے زلفوں کے کیونکر
 کہاں تک صدمہ اعیار اُٹھے
 وہ غمیدہ ہوں بیان بن کر اک سے
 جسے کہتے ہیں سب دنیا میں پیری
 یہ اب ہبکو نگارہ دتت دتت

در کوشش صنم پیش نظر ہو
 تمام راہ مضمون کر ہو
 زبان وصف دردندان میں تم ہو
 وہ مہیارہ جو شب سے جلوہ گر ہو
 تہادت پائی کھایا تاج کا بھل
 تڑپتا ہوں پڑا آتی نہیں نیند
 نہ لکے سائے سے زلفوں کے کیونکر
 کہاں تک صدمہ اعیار اُٹھے
 وہ غمیدہ ہوں بیان بن کر اک سے
 جسے کہتے ہیں سب دنیا میں پیری
 یہ اب ہبکو نگارہ دتت دتت

کرم اللہ کی خدمت میں عرض کیا کہ میں نے
 اس کتاب کو لکھ کر آپ کے سامنے پیش کیا ہے
 کہ میں نے اس میں جو کچھ لکھا ہے وہ سب
 آپ کے علم و فضل سے ہے۔

جو کرا جا ہیں چنبر نشاں اپنا
 دہل چکا مدد اندا اثر رہتا ہے
 جہاں سے اس کا رخ ہے اسی جہاں
 رہتا ہے اس کا رخ ہے اسی جہاں
 رہتا ہے اس کا رخ ہے اسی جہاں
 رہتا ہے اس کا رخ ہے اسی جہاں

چند خطبات سے حورین کا چہرہ
 چھوٹا ہو گیا ہے جس پر
 آسمان اور زمین کا رخ
 بدل گیا ہے

تو کرام کو دوا عطا فرمادے
 اسی سے جو دوا عطا فرمادے
 اسی سے جو دوا عطا فرمادے
 اسی سے جو دوا عطا فرمادے

<p>جب گرتے ہیں قس نیکادہ لیتے نہیں نام بیلا بائیس گے موری میں کس گل کے یہ کیا میں وہ دیا نہ ہوں جہنم کی لڑائی جو وصل کی شب بھی نہیں چہرے کٹے پتی دیکھنے والے سمجھتے ہیں عبث تارہ نظر</p>	<p>پہر وں ایسا قدم یار پہ کمر ہوتا ہو غیجوں کی مٹی نہیں کس لیے رہتا ہو میرے لیے نہیں میں یوں کا گدہ رہتا ہو ہر دم از روگی یار کا ڈر رہتا ہو میری آنکھوں میں قاسمے مکر رہتا ہو</p>
--	---

<p>غیر کے بس میں قیق کیوں نہ وہ سیدن   قلوبار میں گنجیں نہ رہتا ہو</p>

<p>شعلہ انگیز جو یہ سوز جگر رہتا ہو اس لیے باز دریا جگر رہتا ہو بہرین بتکد میں تیغ حرم کھے میں ساجے کاٹے کی سی لڑا آجاتی ہو خاک کو بھی مے چھلانے طلب میں میں گ وحشت عشق نے دی تیغ حوادث نجات</p>	<p>خاند و ملین مجھے آگ کا ڈر رہتا ہو ولین اٹھاسی تے سے گزر رہتا ہو جسکے جویاں ہیں وہ اس آٹھ پیر رہتا ہو نہ ہر گیسو کا بھی تازہ لیتا اثر رہتا ہو صحت یگ وان رو سفر رہتا ہو داغ دل آٹھ پیر سینہ میر رہتا ہو</p>
---	--

کہاؤں کی وادی شہر سے ہم
 کہہ دوں گے کہہ دوں گے کہہ دوں گے
 کہہ دوں گے کہہ دوں گے کہہ دوں گے
 کہہ دوں گے کہہ دوں گے کہہ دوں گے

اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
 اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
 اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
 اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو

اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو	اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
دعویٰ اور اس کے متعلق	دعویٰ اور اس کے متعلق
<p>فرط گدہ سے کچھ نہیں دیکھو ہر گز شاید مجھے رقیست وہ ہم بھل کہیں مستحق سے ہر طبیعت خالی از مذاق ہر شاہ فصل گل میں بہت شکر مزاج گزرا شمار اس چمن آرا یہ یہ مگر جب ہر سیر بھارت میں ہم تو کہتے ہیں جو صاحب گلاظ ہر پر بزم غیر میں میکش یہ کہ کس پتے ہیں در حیر میں اجی پشاک یف کا طاہر سے ہوتا ہو فرقت میں بھی گدائی ہرانی تو ٹھٹھ سے</p>	<p>ہر گز گدہ سے کچھ نہیں دیکھو ہر گز شاید مجھے رقیست وہ ہم بھل کہیں مستحق سے ہر طبیعت خالی از مذاق ہر شاہ فصل گل میں بہت شکر مزاج گزرا شمار اس چمن آرا یہ یہ مگر جب ہر سیر بھارت میں ہم تو کہتے ہیں جو صاحب گلاظ ہر پر بزم غیر میں میکش یہ کہ کس پتے ہیں در حیر میں اجی پشاک یف کا طاہر سے ہوتا ہو فرقت میں بھی گدائی ہرانی تو ٹھٹھ سے</p>

اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
 اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
 اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو
 اس کتاب کے کاتبین اب اختیار ہو

کتابین بوقیاتی فی ذکر دور دور کی
 سائنز شریب کے کلمہ مبارک جام جمہور کی
 کے ذریعہ سے ہر ایک کو دل کو سلسلہ
 کو سو فیصد سے ہر ایک کو دل کو سلسلہ
 کے ذریعہ سے ہر ایک کو دل کو سلسلہ
 کے ذریعہ سے ہر ایک کو دل کو سلسلہ

<p>اگر تو قیام کی کبھی ہر ہر نہ تھے تباہ تو کئے رہنے کے دیر و حرم نہ تھے کیا ہم کیسے تھے سر تسلیم خم نہ تھے دیکھا تو راہ میں کین نقش قدم نہ تھے عرق اس خزانے میں کبھی دم نہ تھے اگر تھکے لے لے میں پیچ و خم نہ تھے نالے ہمارے سر و گستان سے کم نہ تھے منہ مڑاتے وقت پہلیے تو ہم نہ تھے کچھ ہم مقابلے میں قید نہ تھے ایسے تو ایسا مال جو رستم نہ تھے دن چر کے بھی اوز قیامت کم نہ تھے کیا مستر حد کے قول و قسم نہ تھے آخر تھکے چاہے دونین ہم نہ تھے</p>	<p>جھٹلا کے ہو کرتے ہوسہ سر اینی بات کیو کر میں اپنے دین نہ دیتا انھیں جگہ اور رکو تو شہید کیا تیغ ناز سے اسطرح سمع بزم نے طرکی عدم کی راہ دلیں رہے جو کئی بدلت ہیشہ داغ اسطرح لکو بھیند میں لانا نہ یاد تھا نالاں تھے ہم حرکات قہمی کی یاد میں جب تھے آزما یا ہمیں پایا سر بکف کھلوا تا حال سابقہ پڑنے سے مہزون کچھ رحم بھی مزاج مبارک میں قبل تھا خانہ ملا تھا رہی جھڑے گزر گئے دیتا ضمانت اور دلی کیو کر میں ایسے اٹھی بہن نہ یاد تھیں اتخان کی وقت</p>
--	--

ملک و مملکت
 ۱۹

جاری در شان اگر شے کو پس سے
 جاری در شان اگر شے کو پس سے
 جاری در شان اگر شے کو پس سے
 جاری در شان اگر شے کو پس سے

جس مردن اور صباد نہ کیجی اسکی کچھ بونی
 چور دن میں کو بیجا چاہے چھوٹا یا بڑا
 چور دن میں کو بیجا چاہے چھوٹا یا بڑا
 چور دن میں کو بیجا چاہے چھوٹا یا بڑا

انہی ل سے بھی اہ ہو باریک تر جس کی
 چور دن میں کو بیجا چاہے چھوٹا یا بڑا

قلق کچھ اور پڑھ اس میں پیل برم کتے ہیں
 نہیں ہم منہ پائے شریب تعریف کے غل سے

جس بگو گل ہمیری کہتا ہوتی تمام کا کل سے
 ہونے لگش عالم رہ انصاف اگر جلتی
 سنا ہو جلتے ہیں گاہ وہ منت پڑھا نیکی
 صریح خامہ رنگین قم کیا لطف تھی ہر
 نکلتا ہو جو بڑا نکاح جن تو سیر کو گھر سے
 اگر فریاد رس کان بکھوئے تو سن لینا
 عزان ہو کہ بہا حسن جان پھر نہیں آتی
 رہا کرتی ہو فرافرو لے لین حسن کی لبت
 وہ دیوانہ ہون لاوی چلی اونچ و خشت میں

قیامت میں بے باقی گد جاؤ نہیں اس پر
 ہوا کو کیا جادوت تھی آئی خاک نہیں سے
 عناد اکھڑا کنگھی پھڑتی ہو پیش سے
 جلاتی ہوشیہ بلبل کا آتش گل سے
 سواری آج تو غلی ہو گلی کس گل سے
 سے نفی جو کوئی تو میرے گلشن کے گل سے
 گل کی کہ ہے مرگسا تھرتی کی کوش گل سے
 کوئی پھول لاشکوہ باغین فریا و نہیں سے
 ترقی کی ہمیں امید ہرگز تیر تری سے
 زر گل کھولنے پایا کوئی کب اس گل سے
 گریران شیر صحرانوں کی نیر کے غل سے

۱۶۱

جس بگو گل ہمیری کہتا ہوتی تمام کا کل سے
 ہونے لگش عالم رہ انصاف اگر جلتی
 سنا ہو جلتے ہیں گاہ وہ منت پڑھا نیکی
 صریح خامہ رنگین قم کیا لطف تھی ہر
 نکلتا ہو جو بڑا نکاح جن تو سیر کو گھر سے
 اگر فریاد رس کان بکھوئے تو سن لینا
 عزان ہو کہ بہا حسن جان پھر نہیں آتی
 رہا کرتی ہو فرافرو لے لین حسن کی لبت
 وہ دیوانہ ہون لاوی چلی اونچ و خشت میں

اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے

نہ کہیں مجھے کمر بستہ نہ زار گئے میرے دامن سے خار سرور اڑ گئے ہر گھڑی مرو سپاہی سے نہ ہزار گئے مست ہو چلنے میں جیسے مرفا گئے کستہ جال میں فنا کے ہیں زار گئے صاف مجا طرح دیگئے دو چار گئے دم کا کل میں تیرے گھر فار گئے	اس صنف تیری نکست سے یہ اندیشہ ہر یوں کیا بھانڈے اس گھر میں نکست کبھی تو میں طبیعت کو کبھی بوجھ کا چشم میگون نہ ٹیٹن کئی ہو کر ٹھہرن کی کہ نہیں فکر خات عمل بد انکو ہم جو نہیں قبولے جو تجھے بگڑے دل تجھے دیکھ بھلا اور بھی اک سر پہ لی
---	--

کبھی کیونہ ہوا گیسو و رخ کا جھنگڑا
 سالنا سال مسلح کا فرد بینا رہ گئے

کہ جمع ہیں سب اہل سخن من کہ تے اکھلا لے چرخ لے کیا کیا ہیں من کہ تے سا فرنگے یہ ہیں طن زمین کے تے پھر اہو خاکیں کب کو کون ہیں کے تے	بنا کر نیگے ہم اک انجن زمین کے تے گئے ہزاروں ہی غنچہ دہن من کہ تے عدم ہو کوچ کی جا اور دہر منزل گاہ گئے وہ دن کہ پھر اسنے کھڑ کر پھینکے
--	--

اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے

اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے
 اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے اس کا لگا ہوا ہے

دین کا فرمان ہے کہ جو انسان کو خدا کا بندہ بنانا چاہے وہ اپنے لیے
 دنیا کی ہر شے کو چھوڑ دے اور اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کرے
 اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے
 اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے

اے میرے سلطان عالم اپنا دل اللہ پر
 سادہ رویہ بنیں ہرگز بندہ درگاہ پر
 عدل کسری جو دعا تم حکم نادر شاہ پر
 دولت پادار سلطان یان نہ تنخواہ پر
 جسکے آگے رشتہ عمر خضر کوتاہ پر
 جنگ کامیاب نہی گویا ایک نیک گاہ پر
 تیر گردن کو بھی خرم چیلہ درماہ پر
 عشق شریک کے حوت تجلی گاہ پر

اے میرے سلطان عالم اپنا دل اللہ پر
 سادہ رویہ بنیں ہرگز بندہ درگاہ پر
 عدل کسری جو دعا تم حکم نادر شاہ پر
 دولت پادار سلطان یان نہ تنخواہ پر
 جسکے آگے رشتہ عمر خضر کوتاہ پر
 جنگ کامیاب نہی گویا ایک نیک گاہ پر
 تیر گردن کو بھی خرم چیلہ درماہ پر
 عشق شریک کے حوت تجلی گاہ پر

۱۶

دے ہو میں جان نادر جان عالم موقوف
 نیت حال سے منہ کی خدا آگاہ ہو

بتلائے ستم و حسرت و آلام ہے
 سابقا ایک جہنم بقی حام ہے
 تہ و دو درن بھٹی ہو ام و غم ابام ہے
 رشتہ بین بے خاص سے ناعام ہے
 کبھی کافر تو کبھی صاحب اسلام ہے
 ہم پر محو رخ و زلف سپہ فام ہے

اے میرے سلطان عالم اپنا دل اللہ پر
 سادہ رویہ بنیں ہرگز بندہ درگاہ پر
 عدل کسری جو دعا تم حکم نادر شاہ پر
 دولت پادار سلطان یان نہ تنخواہ پر
 جسکے آگے رشتہ عمر خضر کوتاہ پر
 جنگ کامیاب نہی گویا ایک نیک گاہ پر
 تیر گردن کو بھی خرم چیلہ درماہ پر
 عشق شریک کے حوت تجلی گاہ پر

دین کا فرمان ہے کہ جو انسان کو خدا کا بندہ بنانا چاہے وہ اپنے لیے
 دنیا کی ہر شے کو چھوڑ دے اور اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کرے
 اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے
 اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے اور اللہ کی رضا سے اپنے دل کو منسوب کرے

[illegible]

جہاں بیکار و دور آسمان ہو وہ قاتل تیرے کو چھ کی زمین ہو
ہر مسارا خانہ ایٹم ہو گواہی دے کہ زمین و آسمان میں

خدا را چاہئے ارجان حسان اور
نمایندہ اول شایع اور دہلی

[illegible][illegible]

سب کو حال سکا مافوق ہے کھلتا ہو
 ناس بندہ وقت آتا ہے ہر لمحہ
 حیرت انگیز ہے اس کی ہر حرکت
 جس سے ہر شے کی حالت بدلتی ہے
 اور ہر شے کی ہر حرکت اس کے
 حکم کے تحت ہوتی ہے۔

لینے میں جس لیے تو عیال کمالی ہو
 اگر مہر مہر ہو گئے اگر مہر باغ میں
 سیدہ سپرین عاشق جاننا سیکر طوں
 اکی تو ہر بار میں ہر گور چھانک آئے
 اوی تھو ار ناریہ عشا ہر بار مار

ہم کیوں اطاعت اکی کرین غافلہ قلوب
 کیا یہ تان و ہر حد اسے ملائیں گے

جہد سے نہیں ہے اور شید کہ ہم تم ہم
 نہ تیرا گاہ ہم جو سے خانہ نشینی میں
 غم میں مسافتی میرات ہوگی جی جگہ کے
 لیے ہم صبح کیانیت جیت جی نہیں ملی
 کیا حد امتحان قاتل فی اپنے سرفروستو نکا
 متاں کہ کہ افسہ ہو رہی نہ تیرا نکا

دینے میں تو صحت کے برودن ہکائیں گے
 اٹکار و پیر وہ کبک چین کوٹائیں گے
 تیغ نگاہ ناز و کسبہ آرمائیں گے
 جیتے ہیں تو کسی نہ جیرو دل لکائیں گے
 ترے ہند حسن کو ہم خود نہائیں گے

(16)

جانو اس حالت میں ہر شے کی حالت بدلتی ہے
 اور ہر شے کی ہر حرکت اس کے حکم کے تحت ہوتی ہے۔

ہر اردن شاکست لیس چو لاکو نکے دم
 ایسا کہ با توں ہنہ گھست حب با ہر قدم
 الم لکوں اٹھائے ہم نے نہ علم کے
 نہ اپنے خانہ ذخیرہ ہر با ہر قدم
 ہا مال لا اٹھیں گے ہاتھ و ثابت قدم
 گریں دیر، ان برت پر کے کہ ہم

کون فرما دوس کو چلا کر اسے نہایت ہزار
 سیدہ اثناء دم دھڑکیں بھڑکیں
 ہر سال سے نہ ہر سال سے نہ ہر سال سے
 بولے اسے قنون گسے اشارے
 لاکھ بابت آپ کو گوں ہر کو گوں
 کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
 کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ

<p> بزمین ہو کر ان دن مجھے مشط کی بھی لگا سرسبز دیوایں جو دائے نصف زمین لیل جو حال اک عمت غمخیز دیوایں سے لکھا کس کوں پیچھے نہ دے درگاہ کو عزت و لا صح تر و جہ است نہ کراتنا غم و رفت </p>	<p> تو نے آئے آیا ہو تجھے جس نے پکارا ہو عات میں متاع عشق نازیکہ خسارا ہو فرق لایئے کیا کیا چین تیرے ملک کے مارا ہو جسے تو نے بگاڑا ہے اسے کہنے سنوارا ہو ابھی تھا تھے ہیلو میں ابھی تو وہ سدا رہا ہو </p>
--	--

نہ قتل کرنے کہا تو آپ کاٹیکے گلا اپنا
 قتل قاتل سے اے آج ہی میرا رینا ہے

وہ پر جان کی سی لے لو گوارا کیجیے
سخت جان کا اٹھایا احسان گوارا کیجیے
جان بٹھو نہ ہو وہ تھنہ خوارا کیجیے
سرم سرم کی شمشیر لگے رہے دور
ہم پر عاشق جانا ہمارا قدم مٹی قتم
چشم مائل اگر اجازت ہو سے کھلے

[illegible]

کلیں یہ تہید خار کے چوڑا شاخ ہوں
دس اگست قادیانی ہو جسے کہ لگو
مشتاقوں سے یہ خبر پوری دور کرنا ہو
لگوئے علی کیں دیکھیں سوا میر

ایں کلمات جو بانی کلم کوئی بناو کہ ایک
دیسے جان اگر ای فواد ملاو کہ ایک
لے بیکار غم کی آواز فانی کو کہ ایک
فودو اماندہ ہوئی سے علیک اماندہ
مکمل اس کو پس سے حاکمین ہم کی
وہشتہ ہر ساقوف جوم کی
وہشتہ ہر ساقوف جوم کی

دیکھئے جان اگر ایسی فریاد تھلاؤ کی جیسے
 لڑیں انہیں غم کی آواز ہے تو کس کو کس کی
 فود و اماندہ ہو غم سے غلبہ ہو گا
 دیکھئے اس کو کس سے حاکمین ہوں گی اور
 دیکھئے اس کو کس سے حاکمین ہوں گی اور
 دیکھئے اس کو کس سے حاکمین ہوں گی اور
 دیکھئے اس کو کس سے حاکمین ہوں گی اور

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

6

دینا کیوں کہ غصے سے سرخ ہوئی تھی
 دینا کیوں کہ غصے سے سرخ ہوئی تھی
 دینا کیوں کہ غصے سے سرخ ہوئی تھی
 دینا کیوں کہ غصے سے سرخ ہوئی تھی

چھوٹی سی لڑکی تھی
 چھوٹی سی لڑکی تھی
 چھوٹی سی لڑکی تھی
 چھوٹی سی لڑکی تھی

کھانا پکھا کر کھائے ہوئے
 کھانا پکھا کر کھائے ہوئے
 کھانا پکھا کر کھائے ہوئے
 کھانا پکھا کر کھائے ہوئے

<p>تو ہر موی کی نہ کھاتے تو قسم کیا کرتے لکھتے ہر دم پہ نہ کرتے جو کرم کیا کرتے مسرکہ کھتا جو بڑھاتے نہ قائم کیا کرتے اور تم اس سے سونا کین میں کیا کرتے ہم خرابا بنائیں مسرہ جو کیا کرتے</p>	<p>خاطر پہ مغان توڑتے سرور و خطا باز گشت اُنکے سوا اور کہاں تھی میری موت میں نہیں تیرا توبہ دہ سری لکھتے تھی جان ہونٹھو سپہ تو اُنکی دم گھٹا گھٹا کونسا خاک دیکھ دہ رلطف نہ کھتا</p>
<p>جان می عشق میں اُس شوخ کے تنگ لکے قلاق یہ نہ کرتے تو تیا لکھتیں ہر قسم کیا کرتے</p>	
<p>انھیں کا تیر لکھ ہم میں لکھائے ہوئے لکھتے ہیں یہ سے مقتل یہ بھجکا لکھتے ہوئے تمھارے سنہ سترہ سترہ لکھتے ہوئے عدم کے قلاق والو قدم بڑھائے ہوئے حلقہ خانہ سے دہ یا کئے کھائے ہوئے یہ تیر ظلم میں کس ہر میں کھائے ہوئے</p>	<p>اور سرے حلقہ میں لکھتے ہوئے ہمارا کات کے سرور کمال نام ہیں عسیر و عسیر و مشک و سسٹہ و رہمان سرور دہریہ دم لیے کا مقام ہیں ہمارا خاک کی حشر تھی تیری اس وقت بھلا لکھتے ترنگاں کوئی نہ میں بتیا</p>

ادب
 ادب
 ادب
 ادب

کس جہن سے گذرتی ہو نرسنگ کی
 نوبت نزل سے سوکھ گئے خار کی طرح
 وہ رند بادہ کش ہیں کہ ہنسنے بربادی
 قتنے وہ بات بات یہ ہنسنے بگڑتے ہیں
 سیہ سپردہ رہم ہیں کہ قاتل نے بارہا
 سب کھن ہیں دیکھے ہو کون سرخرو
 جیشان یار چہرہ میں مستی میں کس قدر
 لایا نہ کچھ جواب پیام او یا میر
 ڈالی ہو اپنے جلو سے رکھ گئے بارہا
 بختا سنے چھیر کو میر باز ارہم بغیر
 بوسہ پاکھی تو حلال کے واسطے
 گرمی عشق دیکھتے تر بغیر غسل
 خالی ہو میں اس طفلان جو ہی حنوں

سو تیرین خشت خم کو سرخ ہوا ہے
 حرم ہم ہمار میں کچھ ہم ہرے ہوا ہے
 خالی کیے ہیں خم کے خم اگر بھرے ہوا ہے
 کھوٹے لے لے تے وہ نہ کٹی ٹکڑے ہوا ہے
 خالی کیے ہیں ہم پہ پہ بھرے ہوا ہے
 قفسے پہ ہاتھ ہو وہ سنگدو سرے ہوا ہے
 کیا یہ ہرین ہیں سبرہ مینا جیسے ہوا ہے
 کیا گھنگنیان منہ میں ہا نیسے ہوا ہے
 میں جاننی کا کھیت یہ آہو چہ ہوا ہے
 دو کھوٹیاں سنا میں وہ ایسے کھڑے ہوا ہے
 دو دجار گلیاں ہو میں کچھ غرے ہوا ہے
 تمام دل کے ایسے بلند انحرے ہوا ہے
 دہاں کوہ میں تو میں تھر تھرے ہوا ہے

کس جہن سے گذرتی ہو نرسنگ کی
 نوبت نزل سے سوکھ گئے خار کی طرح
 وہ رند بادہ کش ہیں کہ ہنسنے بربادی
 قتنے وہ بات بات یہ ہنسنے بگڑتے ہیں
 سیہ سپردہ رہم ہیں کہ قاتل نے بارہا
 سب کھن ہیں دیکھے ہو کون سرخرو
 جیشان یار چہرہ میں مستی میں کس قدر
 لایا نہ کچھ جواب پیام او یا میر
 ڈالی ہو اپنے جلو سے رکھ گئے بارہا
 بختا سنے چھیر کو میر باز ارہم بغیر
 بوسہ پاکھی تو حلال کے واسطے
 گرمی عشق دیکھتے تر بغیر غسل
 خالی ہو میں اس طفلان جو ہی حنوں

کس جہن سے گذرتی ہو نرسنگ کی
 نوبت نزل سے سوکھ گئے خار کی طرح
 وہ رند بادہ کش ہیں کہ ہنسنے بربادی
 قتنے وہ بات بات یہ ہنسنے بگڑتے ہیں
 سیہ سپردہ رہم ہیں کہ قاتل نے بارہا
 سب کھن ہیں دیکھے ہو کون سرخرو
 جیشان یار چہرہ میں مستی میں کس قدر
 لایا نہ کچھ جواب پیام او یا میر
 ڈالی ہو اپنے جلو سے رکھ گئے بارہا
 بختا سنے چھیر کو میر باز ارہم بغیر
 بوسہ پاکھی تو حلال کے واسطے
 گرمی عشق دیکھتے تر بغیر غسل
 خالی ہو میں اس طفلان جو ہی حنوں

۱۶۹
 کلمہ شریف

کس جہن سے گذرتی ہو نرسنگ کی
 نوبت نزل سے سوکھ گئے خار کی طرح
 وہ رند بادہ کش ہیں کہ ہنسنے بربادی
 قتنے وہ بات بات یہ ہنسنے بگڑتے ہیں
 سیہ سپردہ رہم ہیں کہ قاتل نے بارہا
 سب کھن ہیں دیکھے ہو کون سرخرو
 جیشان یار چہرہ میں مستی میں کس قدر
 لایا نہ کچھ جواب پیام او یا میر
 ڈالی ہو اپنے جلو سے رکھ گئے بارہا
 بختا سنے چھیر کو میر باز ارہم بغیر
 بوسہ پاکھی تو حلال کے واسطے
 گرمی عشق دیکھتے تر بغیر غسل
 خالی ہو میں اس طفلان جو ہی حنوں

[illegible]

دست طبع و خلق است که در عالم وجود
 در هر حال و در هر حال و در هر حال
 در هر حال و در هر حال و در هر حال
 در هر حال و در هر حال و در هر حال

ادب بگو جو سو گشت جانا پر غبارینا منزله رخسار غافل کجوا عاشق این سبب بیرون بهین بجای نہیں جنتیں شیخ و سرہن کی جو یا مانی سے بچنا ہے تو یا لا مارا جانا پر تو وہ ہر شمع بزم گل رخاں انو قائل عالم دلی وارفتہ پر آنا چلا ہو کتب لاس بیت کا جلو میں لشکر طفلان تماشا فی ہر گل لار آگزیٹ کر مرا اسکی گلی میں پھانکھا سیکو وہاںستی پانے میں سر کو روانہ ڈاکھت	بگولا پیشوا لیے کو بیت سامانہ آتا ہے ادب کرے ہیں پیر چو کوئی دانا آتا ہے پسند طبع اسے مذہب زمانہ آتا ہے مری منہ کا حربہ دو ٹاپہ وانہ آتا ہے تری محفل میں سر پہ کھیل کر پروانہ آتا ہے بے کیے کے ہتھکڑی کو بختانہ آتا ہے پڑی شوکت میرا پری دیوانہ آتا ہے رقیب و سید مش سگ دیوانہ آتا ہے لہر جہت گرو میں کوئی دیوانہ آتا ہے
--	--

جلانے کو فقط ان واعظان خود مصیبت کے ذ
 خلق کہے سے اٹھکر جانب تھانہ آتا ہے

کس کس اولے نقش مری پاؤں کی کیا کیا صفت بیان ہو اس نغمہال کی	انکی خرام نازنے کا مجھے چال کی جو بن رہا ہے ہمارا ریاض جمال کی
--	---

انسان کے طلب سے کچھ اور کچھ
 جو شام کو چھوڑ دے مارے کھال کی
 جس کی اسے چلنے کے لئے دامن
 ہر ایک کی صورت اور اس خط و خال کی
 ہر ایک کی صورت اور اس خط و خال کی
 ہر ایک کی صورت اور اس خط و خال کی
 ہر ایک کی صورت اور اس خط و خال کی

ہر ایک کی صورت اور اس خط و خال کی

نہ کہ کسی آسمان سے قوی ہلال کی
 نہ کہ کسی آسمان سے قوی ہلال کی
 نہ کہ کسی آسمان سے قوی ہلال کی
 نہ کہ کسی آسمان سے قوی ہلال کی

[illegible]

تعلیق بر قصیدہ شکرانی
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال

<p>عشق عشاق کو تعلیم و فادیتا ہو پہلی منزل ہو کہ کسی غافل و رہتا ہوتا ہو کوئی آئین و فاضل نہیں رہتا اس سے قتل کر ڈالیں آرائش قاتل اک رو خضر شوق ہلے دل سودا کی کو جھٹکا ٹھٹھتی ہو تو بادہ گلگونہ نہیں گرم ہار اسی غویزی سی سفاک رہے اور تو رہنے چلتا ہمیں اس عطا کا سچ ہو خورشید قیامت میں غصہ کی حرکت کار آب گسے لیتا ہو جو وہ چاہتا ہو کسی نعمت میں نہیں پاتے ہیں ایسی نعمت ہمارے بھی سوا کوئی سیرکار نہیں دین غم کو جو چھڑو تو وہ کیا نالان ہو</p>	<p>طرز پیدا و حیثیون کو سکھا دیتا ہو یہ جس قافلہ والوں کو صد لیتا ہو کون دلواد بے عشق سکھا دیتا ہو بڑے خون کی وہ رنگ خا دیتا ہو راستہ کو چھ لگیو کاہتا دیتا ہو کرم پیر خرمات جھکا دیتا ہو تیرا حال مانتے یہ دلے دعا دیتا ہو دختر رو کا مگر حیران لگا دیتا ہو شاہی دار کا نفس کھنسا دیتا ہو داند سوختہ کو نتو دنا دیتا ہو کور جو ان لب شیریں کاہتا دیتا ہو صبرین ناک میں لگی ملا دیتا ہو حام خالی کو کھاؤ تو صدا دیتا ہو</p>
---	---

بہارِ عشق
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال

۱۸۱
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال

در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال
 در بیان احوال و احوال و احوال

کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو
 دے دے تیرا عطا عین منظور نہیں جو
 چہرہ عجا ادا عین منظور نہیں جو
 کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو

کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو
 دے دے تیرا عطا عین منظور نہیں جو
 چہرہ عجا ادا عین منظور نہیں جو
 کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو

کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو
 دے دے تیرا عطا عین منظور نہیں جو
 چہرہ عجا ادا عین منظور نہیں جو
 کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو

اچھا ہوں دوسے یہ وہ نگرہ ہیں جو
 نگر کی طرح آنکھوں سے معذور نہیں جو
 شہ پر وہ ابھی وہ متیر نور نہیں جو
 غوار کوئی آپ کا سرور نہیں جو
 آہس سے ہونام نہ ہر کور نہیں جو
 اہو باد شہ حسن یہ دستور نہیں جو
 پیغامی ہر پست کوئی مزدور نہیں جو
 سولی کے سزاوار یہ دستور نہیں جو
 کھجی ہو جس سے یہ انگو رہ نہیں جو
 سرسہ جو لگانا مخصب منظور نہیں جو
 بابا عمت کا یہ دستور نہیں جو
 یہ طرز ملاقات کا نظارہ نہیں جو
 گوچر متعلق صاف نہیں جو

کہد ویا طاسے کہ کلیت نہ فرامین
 اچھشی جانان کبھی آہوند کرے گا
 دکھلا لیں فروغ اسامہ ہر شرب درو
 جہر شکوہ شنا ایک بھی شکر نہ ہننے
 سٹن سکے مراد کہ کیوں کاٹتے ہویات
 داد اپنی نہیں پاتے ستم دیدہ تھالے
 پشمارہ خط شوق کاٹھے تو اٹھارے
 مسے مرثہ بار عبت کرتی ہو کاوتن
 ساقی کی توجہ ہو جہت نہ خور نہ میرے
 کہوں طوے کے اندر جلاتے ہو دلو کو
 دل دیکھ کرین شکوہ بید و می و لہر
 لٹا ہو تو ملنا دہ قیوب نے کرین شک
 یور سچ حسین مول لیا کر تھاکن تک

کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو
 دے دے تیرا عطا عین منظور نہیں جو
 چہرہ عجا ادا عین منظور نہیں جو
 کتنے تیرا دست مزدور نہیں جو

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۔ تین دن کا صوم
 ۲۔ تین دن کا صوم
 ۳۔ تین دن کا صوم
 ۴۔ تین دن کا صوم
 ۵۔ تین دن کا صوم
 ۶۔ تین دن کا صوم
 ۷۔ تین دن کا صوم
 ۸۔ تین دن کا صوم
 ۹۔ تین دن کا صوم
 ۱۰۔ تین دن کا صوم

پہلی سہم

وہاں کے دو سہاگے بڑھاپے کی طرح ہیں اور پھر اس کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے

وہاں کے دو سہاگے بڑھاپے کی طرح ہیں اور پھر اس کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے

اور قلوب والے وہ ایسا ہے جس کا نصیب
 دے دے جو لوگ انہیں تادم اہم رکھتے ہیں

۱۹۱۲

وہاں کے دو سہاگے بڑھاپے کی طرح ہیں اور پھر اس کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے

وہاں کے دو سہاگے بڑھاپے کی طرح ہیں اور پھر اس کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے
 کوئی تو ایسی ہی جگہ کا ہونا چاہیے کہ وہاں کے

۱۹

کتابخانه کاغذی
کاغذی کتاب

۹۷

ہر دم بندہ قلوب مالہ و فریاد کرد
 اب آتی ہو آواز یہاں نشاء اللہ

رباعی
 ہر دم بندہ قلوب مالہ و فریاد کرد
 اب آتی ہو آواز یہاں نشاء اللہ

مالک جو تھا راہ اُسے یاد کرد
 قید غم وہم سے اسے آزاد کرد

رباعی

نرم ہوتے ہیں مجھ سے جو عصیان عظیم
 برسن مسگر بر کرم خویش نگر

رباعی

آگاہ ہیں خوسای صالک ہم
 اسیدہ کیونکر ہو جو تو یہ فرماے

رباعی

بار تری وہ فیض سان ہو درگاہ
 عیرو نہیں کروں ہواں شے ہو نہ

رباعی

مالک کی نہ تھی کا نہ کوئی کام کیا
 جو کام کیا قابل التزام کیا

رباعی
 ہر دم بندہ قلوب مالہ و فریاد کرد
 اب آتی ہو آواز یہاں نشاء اللہ

رباعی
 ہر دم بندہ قلوب مالہ و فریاد کرد
 اب آتی ہو آواز یہاں نشاء اللہ

رباعی
 ہر دم بندہ قلوب مالہ و فریاد کرد
 اب آتی ہو آواز یہاں نشاء اللہ

رباعی

دل از تو چه گویم کہ چہاے خواہد
یرد لے دگر بیچ ندارد الا
از تو دل مشتاق ترا میخواید
از تو دل مشتاق ترا میخواید

رباعی

چون من نشوم گرم شنائے احمد
ببیند بروز شرف انشاء اللہ
کس نیست شفیق سوائے احمد
باشم تیر و امان لولائے احمد

رباعی

در شہر مدینہ چو بود مسکن ما
دائیم کہ یا بیم مراد کوین
زین بہر بجان نیست و گر ما من ما
گر قرب در پاک شود مدفن ما

رباعی

ای بادشہ ملک قناعت مدے
یرد رگہ تو بہائے لنگ آمدہ ام
لے خسرو قلیم کرامت مدے
لے شیرستان ولایت مدے

تمام شد

۱۹۸۰

تقریظ مطبوعہ سابق ریختہ قلم اعجاز نگار ناشی غلام محمد خالص صاحب ٹیڑا دودھ خنبال

حسن پرستان سخن کو صلا اور یاران فن کو مژدہ ہو کہ پرستان معنی کی پری آتی ہو جو صورت
پرستان دمان بلکہ اہل پرستان کو شرماتی ہو حسن و جمال سے پردہ دیون کے ہوش بھلاتی ہو
صورت پرستوں سے کہو کہ صورت پرستی چھوڑیں معنی آستان بنیں معاشرہ نون سے کہو کہ بادہ مستی
چھوڑیں پارسا بنیں ذوق صوحی سرتاسر تلخکامی اور کہ ورت کی نشانی ہو جلالت روحی
شوق معانی ہو جس سے عقل کو افزائش فہم کو گنجائش ہو شمس کو درستی جو اس کو جستی
ما تون کو توانائی ناسکب کو شکبائی حصول ہوتی ہو کیفیت شراب طبائع زمان بد مشرب کو
اقول ہوتی ہو صفائی طینت پاک طبیعتوں کے لیے دختر زحرام ہو محمد شہد کہ میں مسلمان ہوں
انجمن تقلید شاعری منظور نہیں پاس اسلام ہو بان یہ ہو سکتا ہو کہ شراب طور کا ایک جام اور ۱۹۹
حوران خلد کا پیام سنون تو اس کے خیال سے ہی بے مادہ مرست ہو جاؤں اور پھر کچھ تر بات
فرماؤں لا حول ولا قوۃ اسی ہرزہ دریا یہ کیا ہرزہ درائی ہو کیا تولے یہ خوشخبری نہیں پائی کہ
حضرت یار السلطان آفتاب الدولہ مہر الملک خواجہ ارشد علی خان بہادر شمس جنگ عرف
خواجہ اسد المتخلص بہ قلع کا دیوان چھپا ہو اور اس سے یہ سب مدعا حاصل ہوتا ہو کیسے
اب تو ہم نے یہ اڑے جاتے ہیں اور اقلیم سخن بن ہو چکر وہاں کی سیر اور شاہد ہون کا
مستاہرہ کرتے ہیں اسے میان کیا کہتے ہو حب نہیں رہتے ہو یہاں آؤ ہم ستائیں اور کلیہ
اسید وصال جاوید کی نوبہ سنائیں۔ سو مینو سودا شہر لطافت بہر لکھنؤ میں ایک مقام حضرت شیخ
ہو آئین ایک مطبع غلینو کا غم غلام کر نیوالا اور دافع بیج ہو اور اگر وہاں جاؤ گے ضرور نا طورد
مرادیاؤ گے یہ منکر غلو پیش آبا اور اپنے تئیں بھٹ آگین مسرت قرین یا یاد دیکھنا کیا ہون

رباعی

دل از توجہ گویم کہ چہاے خواہد
پروانے دگر بیچ ندارد الا
از منصب و شاہی نہ لوامیخواہد
از تو دل مشتاق ترا میخواہد

رباعی

چون من فثوم گرم شائے احمد
ببیند بروز شمشاد انشاء اللہ
کس نیست شفیع سولے احمد
باشم بزدانان لولے احمد

رباعی

در تسمہ مدینہ چو بد و سکن ما
دائیم کہ یا بیم مراد کو نین
زین ہر بجان نیست و گرامن ما
اگر قرب در پاک شود مدفن ما

رباعی

ای بادشہ ملک قناعت مدے
مردر کہ تو بیاسے لنگ آمدہ ام
مے خسرو اقلیم کرامت مدے
مے شیرستان ولایت مدے

تمام شد

۱۹۰۷

تقریظ مطبوعہ سابق ریختہ قلم اعجاز نگار منشی غلام محمد خان صاحب سابق ڈیڑھ پیرا و دھنیا

حسن پرستان سخن کو صلا اور یاران فن کو مراد ہو کہ پرستان معنی کی پری آتی ہو جو صورت پرستان دمان بلکہ اہل پرستان کو شرماتی ہو حسن و جمال سے پیر دیون کے ہوش بھلاتی ہو صورت پرستوں سے کہو کہ صورت پرستی چھوڑیں مہی آشنا بنیں معاشرہ ان سے کہو کہ بادہ مستی چھوڑیں پارسا بنیں ذوق صبور می سرتا سر تلکھا می اور کہ ورت کی نشانی ہو علاوت روحی شوق معانی ہو جس سے عقل کو افزائش فہم کو گنجائش ہوش کو درستی حواس کو جستی ما توں کو توانائی ناسکب کو شکلیاں حصول ہوتی ہو کیفیت شراب طبائع زمانہ بد مشرب کو قبول ہوتی ہو صافی طہیت پاک طبیعتوں کے لیے و خضر ز حرام ہو اچھڑ نہ کہ مین مسلمان ہوں انجو تظہیر تباہی منظور نہیں پاس اسلام ہو ان یہ ہو سکتا ہو کہ شراب طور کا ایک جام اور ۱۹۹

اور ان خلد کا پیام سنوں تو اُسکے خیال سے ہی بے ادہ مرست ہو جاؤں اور پھر کچھ ترہات فراؤں لاعول و لا فاقہ اسو ہر زہ و رایہ کیا ہر زہ و رائی ہو کیا تو نے یہ خوشخبری نہیں پائی کہ حضرت یار السلطان آفتاب الدولہ مہر الملک خواجہ ارشد علی خان بہادر شمس جنگ عرف خواجہ اسد المتخلص قلع کا دیوان چھپا ہو اور اس سے یہ سب مدعا حاصل ہوتا ہو کیجیے اب تو ہم نے یہ اڑے حاتم اور قلم سخن بن میو جگر و بان کی سیر اور شاہد و ن کا متاہرہ کرتے ہیں اسے میان کیا کہتے ہو حیب نہیں رہتے ہو ایمان آؤ ہم ستائیں اور کلیہ امید وصال جاوید کی نو بد سنائیں۔ سنو مینو سواد شہر لطافت بہر لکھنؤ میں ایک مقام حضرت گنج ہوا میں ایک مطبع غلینو کا غم غلا کر نیوالا اور دفعہ ہو اور اگر وہاں جاؤ گے ضرور نا طور د مرادیاؤ گے یہ سکر خکو ہوش آ پا اور اپنے تئیں سخت آگین مسرت فرین پایا دیکھنا کیا ہوں

کہ یہ بلیہ و پان قلوب موجود ہوا اور پچ و خلق مفقود ہوا از بسکہ ایک مدت دانت سے ذوق
 کو انتہا شوق کو ابتدا بھی بیتابی دل حد سے سوا بھی آرد و کار و نگاہ گشتا گشتا کا ہمیشہ
 خون ہوتا ناخون بکھتے ہی جان میں جان آئی خواہش قلبی۔ فی شکل مراد و کھلائی ویدہ دل
 نے فور و سرور پایا روح پر فتوح نے لطف تازہ اٹھا یا رخ ایسکے سے بیم بہ بیدار نیست
 بار پنا بخواب، اس وقت حالت وجدانی میں پر سب حال بصر عیاد آیا رخ یا در در
 خانہ و من گرجہاں می گردم + اوٹیر صاحب آپ نے تو بڑی لمبی چوڑی تتر تتر حقیقت
 کی اور کلام خلق کی کمال تعریف کی مگر آپ کیا سمجھے کہ احسین کیا ہو اور اسکا ہر شعر کس
 تہ کا ہوا کہ آپ وقائع نگاری میں ہو یا منتخب روکار ہیں مگر یہ کہ ہر تسلیم کریں کہ
 وہاں آہری میں بھی کامل الہام ہیں ان بعض بعض شخصوں سے سنتے ہیں کہ آپ بھی
 کبھی اس رہا میں خواہی کہ چکے ہیں دامن خیال کو ہر قصود سے بھر چکے ہیں مگر ان کے لذات
 کے لیے کیا مزامش مشہور ہو کہ سادھون کو کیا سوا۔ اسی قیاس پر ہم کہتے ہیں کہ افسردہ
 دلون کی کیا داو قبول ذوق رخ افسردہ دل کے واسطے کیا چاندنی کا لطف + ان صاحب
 پر سب سچ تو ہم اس گوہر شاہوار کی قدر کو نہیں پہچان سکتے ہرگز نہیں جان سکتے اس پر اسٹیل
 کچھ بھی اسکی تعریف میں تو عمل نہیں ہوا مگر وہ خاند خیالات وراثی میں بلا شک تامل نہیں
 ہوا گو یا یہ تقریباً سب تقریظوں سے نرالی ہو خوبی شعر اور صفات شاعر کا انہماک اس لیے مشغول
 متصور ہوا کہ انکی ذات اس سے مستغنی اور کمال فن سے بالنگاہ عالی ہو مصداق مزاج جب
 پڑھیں گے عود و کچھ لینگے کہ یہ گرامی مش مستودہ روش کیسا کیسا رو تن سیاں سحر بان
 نازک خیال تیر ب مقابل او ماکمال ہو اہل اکھوتوان کی قابلیت سے بیکار رہا
 قابل ہیں اس میں کما قیل و قال، آتہ اخلاق بناس اور فیض مدامہ اس کے شوق کا شور و آواز

والا مقام نیک نام قابل ستائش ہو کہ ان کے مطبع نے ایسی کتاب چھاپی اور
 کتاب چھاپی یا الگ ہی جب تک طبع و سخن رسے اور آنتیاز لطف نو کہیں رسے
 ناعروسان حسن معنی کا حسن بھد ٹکین دنار اور کمال کلام کا ابجاز رسے یہ مطبع
 دنیا میں نیک نام و سرفراز رسے ہے اور اخبار مضامین عالی سے شاخ سدرہ تک
 بلند پروازی یا خدا مقبول این گنار باد و تاجان باشد اودہ اخبار باد و

قطعه نیا مہ دیوان خلق مطبوعہ سابق ریختہ قلم جو ہر رقم محمد انوار حسین تسلیم مسوانی

۱۰

خلق کو لکھو میں جہانے سخن	نہ کہیں گے کز شرح ولے گناہ	وہ ہو مہراج سیر کلام	وہ اقلیم معنی کا ہو بادشاہ
زمین میں اس قدر ہو منہ	کہ میر ملک کی پیچھے چنگا	بلکے ہیں مضمون چکتے ہو سے	ہر اک نقطہ ہو غیرت مہر شاہ
جو صبح ہو بڑا ہوا عریضی	برسات کو دیوان پہ ہر شنبہ	وہ باریک معنی ہیں ام حارا	کہ حاضر جو دیرینے انتباہ
ہر اک جہ سے مدح و بہار	صبر علم کبک کا قہ قہ	گر غوطے کھا سکا غوص فکر	جو غزل کی نپائے گاتھا
کہ کوئی اس سے نہ فروریان	وہ موسیٰ جو خامہ سہا راہ	درو گریے شعر ہر دلیس درد	کہ وہ وا کی جگہ آہ آہ
یہ میرا سکا دیوان اسیا صفا	کسب و کھیکر حکم و بہاد	ہوئے اگر لفظ انکھریے ہو	کہ رہنا رکاغد پہ جنتی نگاہ
یہ مطبع کے صاحب کا جو میں علم	کہ ہو حاصل وہ لطیف فضل آلم	وہ ہو ملک ملک و انتوری	وہ ہو شاہ اقلیم تو قہر و جاہ
وہ ہو میرا جہ فضل و کرم	بیر اندازن کے پرچ آب جاہ	کہ میں غنایت ہیں خلاق بین	وہ مشہور ہو ہند سے تا فرام
مراقب ہو مثل اس کے کبھی	ہو او ہو کا کوئی خانہ خواہ	سنگتے ہیں سترچ راجی اسے	حکمرانیہ ہیں صاحب کلام
شاہ گشتری اشکی ان دہ کرے	کہ ہو علم کی جبکہ جہ و تگاہ	نہ عھدا کہ جو جاسا ایک ہو	حساب عدل سے سپید سیاہ
ہر اک اسکا نام و شہرتی کار	ہر اک آگاہی حصار و بہاد	اسے انکی ایسے تیج ہر طرف	اسے حمد کا اپنے کرنا شاہ
یہ وہ دلی منظور ہو	نہیم و نام کی اسکو رفاہ	یہ مہون ایک طلع رعایتی	دعائے مری ہر حاجت کی راہ
خدیہ جہانگیر انم سب	نہ تیار نہ ہوں واد حوام	یہ ہر شکر چہرہ کاہ زرد	یہ ہر شکر سر رنگ گیاہ

زمین پر ہے آسان جنگ	سے جنگ کا دے معنی کو راہ	سلامت سے تو قیامت تک	سے گرم بخش تری بار کا
سے روز و شب پہ جم غفیر	سے بخش و جو د شام گاہ	سے شمع افروز شاد مند	سے تیرا دشمن خراب تاد
ترخی شمع عشرت میں نظر بوس	سے ہر محل میں سرگرم راہ	بڑھیں روزانہ تری عمر کے	گٹھیں جسے صاف کمال باد
جو بر فواہ ہو تیرا اسکے کبھی	سو کشت میں نہ سر پر کلاہ	ہوا طبع دید الہ معون برینا	کہ مضمون فقرہ نسان ہو گواہ
لکھا حالیہ تقریریں	تو کیا سال عس کی تھی چاہ	قلق کے سحر کا لکھوں صد سود	سخن سے نگر کے جنگو واہ

قطعہ تاریخ مطبوعہ سابق تصنیف مولوی محمد فصیح اللہ تخلص و فاستاگر و میر وزیر علی صاحب			
گشت چو مطبوع کلام قلن	زیر پر کچھ کلم وصف او	کر دو قافیہ سلاش رقم	ستار مشہور کلام کھو

خاتمۃ الطبع انکار پروان مطبع

احمد علی احسان کہ یہ دیوان نادر زمان تصنیف جناب آفتاب الدولہ خواجہ رشید علیخان صاحب در تخلص بہ قلی مطبع فشتی کوکتور کانیورین بہ سرپرستی رکن بہادر جناب علی القاب فشتی ہر اک مزین صاحب ملک مطبع ہر ا دام قلم قلم با بہ تمام کامل فشتی بنگالہ دیال صاحب عاقل ایچٹ ماہ ستمبر ۱۹۰۷ء جو تھی مرتبہ کمال فشتی طرزین			
تاریخ طبع از مورخ کامل فشتی بنگالہ دیال صاحب عاقل ایچٹ مطبع			

جو دیوان قلی مطبوع کرڈ	کہ وہ اوجین جویش داد	بے تاریخ سال ہجری او	رزم و کلک تامل - نظم رشاد
تاریخ طبع از اسوۂ شخویران مولانا محمد حامد علیخان عماد شاہ بادی	مناظرۂ عالمہ		
کلام قلی تہ جو مطبوع ابد نو	بصورت خوبی بسید قزین	و مطبع و سال تاریخ ہجری	رزم کرد ساد چا نظم نگین

ایضاً

ہر کہ دیوان قلی دید گفت ارا صاف	ہست سرتا قدم نظم قلی و چپے
خاتمہ حامد وارفتہ بہاں ہجری	کردنی انور رستم - نظم قلی و چپے

۱۳۰۷ھ

ردیف	موضوع	تعداد	موضوع	تعداد
	مشوئیات اردو		دیوان نعت سرور سی -	۳۳۲ یا ۳۳۱
			بهارستان اشعار -	۱۳
۱۲	مشوئی طلسم جہان -	۳۱۹ یا ۳۱۸	دیوان جبار - کلام میرا حسیں جبار -	۳۱۹ یا ۳۱۸
۱۶ یا ۱۷	مشوئی بہارستان نادان - ترجمہ مشوئی غنیمت	۳۱۶ یا ۳۱۵	بہارستان سخن - مجموعہ کلام - اسناد و نسخ آتش آباد	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱۹ یا ۲۰	مشوئی موجدہ غم - مع مشوئی نالہ کریں -	۳۱۶ یا ۳۱۵	ترجمہ قصائد عرفی - موسوم بحیثیت غنیمت	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱	مشوئی سعیدین -	۳۱۶ یا ۳۱۵	از مولانا عبدالمجید جان -	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱۶ یا ۱۷	مشوئی خورشید روشن -	۳۱۶ یا ۳۱۵	دیوان عاشق -	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱	مشوئی حیرات افزا - مع غزلیات و خمس	۳۱۶ یا ۳۱۵	دیوان ضامن -	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱	مشوئی در صفت کشمیر -	۱۸	دیوان شایستہ پاشا -	۱۸
۱۶ یا ۱۷	مدرس کریم -	۱۶	دیوان چہستان جوش -	۱۶
۱۶ یا ۱۷	مشوئی یوسف زلیخا منظوم - از استاد نگار -	۳۱۶ یا ۳۱۵	دیوان حمد ایزدی -	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱۶	ترجمہ اردو شرح یوسف زلیخا - جامع	۳۱۶ یا ۳۱۵	دیوان نعتیہ - از مولوی احمد علی	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱	مشوئی گلزار نسیم -	۳۱۶ یا ۳۱۵	مجمع الاشعار -	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱۶ یا ۱۷	مشوئی میر حسن دہلوی بالتصویر -	۳۱۶ یا ۳۱۵	چمن بے نظر -	۳۱۶ یا ۳۱۵
۱	مشوئی دلاور -	۱	گلہ ستمہ امانت -	۱
۱	مشوئی رموز العاشقین -	۱۶	دیوان حیرت -	۱۶
۱۲	مشوئی حور جہان -	۱۶	گلہ ستمہ حقیقہ اللہ جاں معروفہ اشعار دیبند	۱۶
۱۶ یا ۱۷	مشوئی گلشن عشق -	۱۶	شرح ترجمہ قصائد عرفی - از مولانا ابو الحسن	۱۶
۱۲	مشوئی دریا کے عشق -	۱۶	دیوان مناجات ہندی -	۱۶
۱۶ یا ۱۷	مشوئی بلبل چتر -	۱۶	نوشتہ آخر منتخب قصائد و غزلیات محمد	۱۶

ت	ن	ن	ت
۴۲	سنگاسن بتیسی منظوم۔	۶ پائی	بارہ ماسہ برہ پارسی
۳۲ پائی	گلزار ابراہیم قصہ ابراہیم اوہم۔	۶ پائی	بارہ ماسہ سندر کلی۔
۳۳ پائی	پیشتر شیرین قصہ شیرین و فراد۔	۱	مجموعہ بارہ ماسہ شاہی مادیویر شاہ و مقصود
۶ پائی	جوگن نامہ	۶ پائی	بارہ ماسہ جدید۔
۱	ایجاد رنگین۔ حکایات فصاح	۱	اندز سبھا امانت۔ ماری لال یکہائی۔
	مجموعہ چوہر نامہ دلی نامہ دایونی نامہ		
۱	از متشی بیسی رام۔		قصہ جات شر اردو
	پدماوت بھاکھا اردو از ملک محمد جالسی		الف لیلہ بالتصویر مترجمہ لوی حامد علی خاں
۱۲	جدید الطبع۔	۱۲	تقطیع کلان۔
	پدماوت اردو ترجمہ از ماری شہرہ شہر	۱۲	فسانہ عجائب۔ حلی قلم بالتصویر۔
۱۲	ملک محمد جالسی۔	۱۲ پائی	سہر و شمع۔ سحاب سہارہ عجائب۔
۱۳	پدماوت اردو۔ اربعہ و عشرت	۱۵	طلسم جہر۔
۱	فسانہ عجائب منظوم۔	۱۲	طلسم فصاحت قصہ عجیب و فسانہ عجیب
۳۳ پائی	نند من اردو۔	۵ پائی	آرائش محفل۔ قصہ حاتم طائی بالتصویر۔
۶ پائی	پدماوت نظر۔	۱۲	ریاض تحقیق ناوہ تشریح جدید سکندر نامہ بری۔
۸	قصہ حاتم طائی منظوم۔		داستان اسر حفرہ۔ ساتویں سلسلہ ہر چار ہفتہ۔
۳۳ پائی	قصہ عابد و شیطان۔		
۲۲ پائی	شہرین خسرو بالتصویر		قصہ جات نظم اردو
۳۳ پائی	پتھارہ نامہ۔	۶ پائی	قصہ ستارہ روم
		۶ پائی	قصہ شیخ منصور۔

